

Plenara lărgită a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, care a avut loc între 15-22 aprilie 1964, a adoptat în unanimitate Declarația cu privire la poziția Partidului Muncitoresc Român în problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale.
In ziarul de azi se publică textul integral al Declarației.

DECLARAȚIE

cu privire la poziția Partidului Muncitoresc Român în problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale adoptată de Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din aprilie 1964

Plenara lărgită a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român din aprilie 1964 a ascultat și a dezbătut Darea de seamă cu privire la convorbirile avute de delegația Partidului Muncitoresc Român cu conducerea Partidului Comunist Chinez, a Partidului Muncii din Coreea și a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în problema unității mișcării comuniste și

muncitorești. Plenara a aprobat în unanimitate acțiunile întreprinse de Biroul Politic al Comitetului Central în legătură cu polemica publică din mișcarea comunistă și muncitorească internațională, cit și activitatea delegației Partidului Muncitoresc Român.

partidelor comuniste și muncitorești ca avangardă a maselor largi populare în lupta pentru socialism și pace.

Transformările înnoitoare din lumea contemporană își găsesc o puternică expresie în avântul mișcării de eliberare națională și în prăbușirea sistemului colonial, în lupta noulor state independente pentru consolidarea suveranității lor, pentru pace și dezvoltare economică și socială.

O amploare fără precedent a luptei mișcarea de luptă pentru preîntâmpinarea războiului termonuclear și asigurarea păcii.

Restringerea sferei de acțiune a imperialismului ca rezultat al dezvoltării tuturor acestor forțe a determinat ascuțirea contradicțiilor economice, politice și sociale în lumea capitalistă. Deși chiar în condițiile adâncirii crizei sale generale, capitalismul dispune încă de posibilități de a înfăptui progrese în domeniul științei și tehnicii și de a realiza creșteri de producție în unele țări sau ramuri economice, capacități importante de producție rămân nefolosite, se accentuează continuu fenomenele de instabilitate a economiei capitaliste. Concentrarea capitalurilor atît pe plan intern cit și internațional, creșterea de mari uniuni monopoliste, creșterea atotputerniciei lor în viața de stat ascut antagonismele de clasă, contradicțiile dintre interesele monopolurilor și cele ale întregii națiuni.

Este izbitor decazulul dintre grupul de țări capitaliste înaintate din punct de vedere economic și numeroasele țări slab dezvoltate. Dacă astăzi există la ordinea zilei o problemă a țărilor slab dezvoltate, ea se datorește imperialismului, politiciilor coloniale care a creat această stare de lucruri, exploatarea resurselor țărilor slab dezvoltate, împiedicînd creșterea în aceste țări a unei industrii naționale dezvoltate, frîmînd progresul lor. Lupta dusă sub forme diferite de aceste țări pentru înlăturarea urmărilor dominației coloniale creează noi contradicții în cadrul lumii capitaliste.

Se accentuează contradicțiile între marile uniuni monopoliste, între principalele puteri imperialiste, lupta dintre ele pentru surse de materii prime, pentru piețe și sfere de investiții, pentru poziții dominante în alianțele militare imperialiste.

Formarea de organizații economice interstatale sau de organisme suprastatale de genul „Pieței comune”, „Comunității Cărbunelui și Otelului” și altele duc la intensificarea contradicțiilor interimperialiste, stîrbind suveranitatea țărilor membre mai mici sau mai slabe. Se intensifică contradicțiile în cadrul Pieței comune, în special între principalele puteri membre; între țările centrale grupări și alte state capitaliste; între țările vest-europene și A.S.U. În acest ghem de contradicții Statele Unite ale Americii încearcă să-și mențină pozițiile de forță conducătoare a lumii capitaliste, în timp ce în sens con-

traș acționează tendințele altor state imperialiste, care caută să iasă de sub tutela S.U.A.

Ca una din trăsăturile adâncirii crizei generale a capitalismului, se intensifică tendința spre restringerea democrației burgheze și se manifestă pronunțat direcția ideologică capitalistă care, cu toate vasele mijloace de influențare de care dispune, nu reușește să stăvilească forța de atracție, în continuă creștere, a ideilor socializmului.

La întrebarea care este conținutul principal al epocii noastre și care sînt factorii hotărîtori, principalele forțe motrice ale dezvoltării mondiale, viața impune un singur răspuns: conținutul principal al epocii actuale este trecerea de la capitalism la socialism; în prezent conținutul, direcția și particularitățile principale ale dezvoltării istorice a societății omenesci sînt determinate de sistemul mondial socialist, de forțele care luptă împotriva imperialismului, pentru transformarea socialistă a societății.

Clarificarea problemelor legate de aprecierea epocii contemporane și a principalelor ei caracteristici are o deosebită însemnătate principială și practică. Pe baza înțelegerii juste a cadrului social-istoric în care își desfășoară activitatea, a stadiului evoluției sociale, a aprecierii corecte a forțelor de clasă din fiecare țară și a raportului de forțe pe arena mondială, partidele comuniste își elaborează o strategie și o tactică justă, își stabilesc obiective de luptă realiste.

Marx, Engels, Lenin acordau cea mai mare însemnătate studierii aprofundate a condițiilor istorice concrete și crearea cunoștințelor să analizeze transformările ce apar în cursul evoluției sociale pentru a trage pe această bază concluzii teoretice și practice corespunzătoare.

Există astăzi condiții internaționale mai favorabile ca oricînd desfășurării luptei pentru eliberarea socială și națională a popoarelor, pentru pace și socialism. Polemica publică ascuțită din mișcarea comunistă împiedică folosirea din plin a acestor condiții, diminuează rolul și influența sistemului mondial socialist, abate partidele comuniste și muncitorești de la sarcinile lor majore, dăunează unității de luptă a clasei muncitorești internaționale și a mișcării de eliberare națională, dezorientează masele.

Așa cum sublinia Declarația Consfătuirii din 1960, în zilele noastre se impune ca o necesitate obiectivă unirea într-un singur torent, într-un unic șuvoi, a tuturor forțelor revoluționare și curentelor progresiste ale contemporaneității. Coeziunea lor strînsă, acțiunea lor unită constituie factorul hotărîtor al victoriei asupra imperialismului, al triumfului cauzei socialismului, eliberării naționale și păcii în lumea întreagă.

III. Apărarea păcii, cauza vitală a întregii omeniri

Pacea este năzuința arzătoare a întregii omeniri. În fața primejdiei grave pe care ar reprezenta-o pentru toate popoarele un nou război mondial ce ar atrage după sine calamități și suferințe incomparabile cu cele din trecut războaie, mase populare din cele mai largi, forțe politice și sociale de pe toate continentele s-au ridicat la luptă pentru a salvarea și întărirea păcii.

Cel mai important rezultat obținut în ultimii ani în această luptă constă în faptul că pacea a fost menținută și s-a conturat un început de destindere în viața internațională. Întîmpină o mare înfrîngere acțiunile cercurilor militariste agresive; în opinia publică mondială adepții războiului, promotorii încordărilor și ai cursei înarmărilor cunosc o izolare crescîndă. Chiar și în cercuri conducătoare din țările capitaliste se manifestă aprecieri realiste, tendințe spre normalizarea relațiilor internaționale, spre evitarea evoluției evenimentelor în direcția unei conflagrații mondiale.

Pentru comuniști este absolut evident că natura agresivă și reacionară a imperialismului a rămas aceeași, că aîta timp cit el va dăinui, se va menține și terenul pentru războaie agresive. Cercurile extremiste, militariste nu renunță la ideea de a modifica cursul istoriei, care le este nefavorabil, de a înăbuși lupta de eliberare a popoarelor, folosind în acest scop orice mijloace, inclusiv armele.

O analiză științifică în scopul stabilirii unei politici juste nu se poate limita însă la constatarea caracteristicilor imperialismului, ci trebuie să țină seama de faptul hotărîtor că, deși esența acestuia nu s-a schimbat, s-a modificat radical raportul de forțe în favoarea păcii.

Imperialismului i se opun forțe uriașe, în continuă creștere: comunitatea țărilor socialiste, cu gigantica sa putere materială, clasa muncitoare din țările capitaliste, mișcarea de eliberare națională, statele care și-au dobîndit recent independența, largă mișcare pentru apărarea păcii. Mobilizarea tuturor acestor forțe, unirea lor în cel mai larg front, lupta lor hotărîtoare fața de imperialismul să nu mai poată acționa după bunul său plac pe arena internațională, pot zădărnici încercările cercurilor imperialiste de a arunca omenirea într-un nou război mondial, pot impune și consolida pacea. Comuniștii consideră drept mîstecul lor istoric nu numai lichidarea exploatarei pe scară mondială, ci și izbăvirea omenirii, încă în epoca actuală, de cosmarul unui nou război mondial și își consacră capacitatea și energia înfăptuirii acestei nobile misiuni.

Fără îndoială că existența armelor racheto-nucleare nu schimbă și nu poate schimba natura raporturilor între clasele antagoniste, legile luptei de clasă și ale dezvoltării societății pe calea progresului. Dar nu se poate nesocoti faptul că apariția, dezvoltarea și acumularea armelor nucleare au produs schimbări esențiale în modul de ducere a războiului, precum și în amploarea efectelor distructive pe care acesta le-ar avea pentru întreaga omenire. O conflagrație mondială, în care inevitabil s-ar folosi armele nucleare, ar duce la distrugerea unor țări și popoare întregi, beligerante sau nebeligerante, la transformarea în ruine a principalelor centre ale producției și culturii, la exterminarea a sute de milioane de oameni, ar crea o gravă primejdie biologică pentru specia umană, pentru viața pe pămînt.

Sporirea continuă a forței de distrugere a armamentelor confirmă previziunile lui Engels și Lenin cu privire la urmările perfecționării în sfera tehnicii militare. Astfel, F. Engels sublinia că „potrivit legilor interne ale mișcării dialectice, militarismul, ca orice alt fenomen istoric, pierde de pe urma conștientului propriu sale dezvoltării”. Iar Lenin arăta, încă în 1918, că dezvoltarea cu pași repezi a tehnicii militare contribuie din ce în ce mai mult la agravarea caracterului distrugător al războiului și își exprima convingerea că va veni o vreme cînd războiul va deveni act de distrugător incit va fi în general imposibil.

Conștiența de marea răspundere ce le revine pentru viitorul omenirii, partidele comuniste consideră de datoria lor să dezvăluie proporțiile reale ale primejdiei războiului termonuclear pentru a mobiliza și a ridica la luptă hotărîtoare clasa muncitoare internațională, forțele revoluționare, popoarele lumii întregi în scopul de a bara drumul războiului.

Militînd pentru salvarea păcii, țările socialiste manifestă vigoare neslăbită, întăresc capacitatea lor de apărare pentru a putea da riposta cuvenită oricărui agresor. În această privință, o uriașă însemnătate are existența gigantice forțe racheto-nucleare făurite de Uniunea Sovietică și pusă în slujba securității țărilor socialiste și a păcii.

Dîndu-și seama de riscurile unui conflict nuclear pentru propriile lor țări, cercuri politice influente din Occident se pronunță pentru renunțarea la război ca mijloc de reglementare a problemelor internaționale, pentru o politică rațională.

O răspundere deosebită pentru menținerea și consolidarea păcii revine marilor puteri, în special celor care posedă arma nucleară. Dar nici un stat, mare sau mic, nu poate fi scutit de răspundere pentru asigurarea păcii. Fiecare stat are îndatorirea sfîntă să militeze activ, neobosit, aducîndu-și propria contribuție la slăbirea încordărilor internaționale și la rezolvarea problemelor interstatale pe calea tratativilor.

La baza politicii externe a statelor socialiste se află principiul coexistenței pașnice între țări cu sisteme sociale diferite. Acest principiu presupune rezolvarea problemelor internaționale litigioase pe calea tratativilor, fără a se recurge la război, pe baza recunoașterii dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta, respectării suveranității și integrității teritoriale a statelor, deplinei egalități, neamestecului reciproc în treburile interne.

Coexistența pașnică între state cu orînduirii sociale diferite nu înseamnă abandonarea politicii de clasă, nu se referă la raporturile între clasele antagoniste, între exploatarea și exploații, între popoarele asuprite și asupritorii lor, nu înseamnă încetarea luptei dintre ideologia burgheză și ideologia socialistă. În condițiile coexistenței pașnice au continuat să se întărească forțele sistemului socialist mondial, să se dezvolte lupta clasei muncitorești din țările capitaliste, mișcarea de eliberare națională.

Politica de coexistență pașnică promovată de țările socialiste constituie unul din principalele izvoare ale prestigului și prețurii de care se bucură socialismul în lumea întreagă, stă la temelie succesul obținut pînă acum pe linia menținerii și consolidării păcii. Partidul Muncitoresc Român, poporul nostru dau înaltă apreciere activității perseverente a Uniunii Sovietice, inițiativelor și propunerilor ei îndreptate spre slăbirea încordărilor internaționale, reglementarea pe calea tratativilor a problemelor internaționale litigioase, spre asigurarea unei păci trancine.

Așa cum a dovedit experiența, oamenii de stat, renunțînd la limbajul amenințărilor, manifestînd realism, înțelepciune, răbdare și perseverență, pot găsi prin tratative soluții reciproce acceptabile în cele mai complexe și spinoase probleme ale relațiilor interstatale. A purta în acest mod tratative cu oricare dintre țările capitaliste în scopul rezolvării problemelor litigioase și îmbunătățirii relațiilor între state nu înseamnă cîtuși de puțin abdicarea de la principii, ci înseamnă slujirea intereselor păcii.

Metoda tratativilor în relațiile internaționale cere să se depună eforturi stăruitoare, să se manifeste elasticitate, să se țină seama de contradicțiile din lumea capitalistă, de existența acelor cercuri care apreciază lucid actualul raport de forțe pe arena mondială, să se folosească această situație pentru a obține o izolare a cercurilor ultrareacionare, promotoare ale încordărilor internaționale. O actualitate deosebită au în această privință recomandările lui Lenin: „...nu ne este indiferent — arăta el în 1922 — dacă avem de-a face cu acei reprezentanți ai taberei burgheze care tind să soluționeze problema prin război, sau cu acia dintre reprezentanții ei care tind spre pacifism, oricît de defectuos ar fi acest pacifism și oricît de puțin ar rezista el, privit prin prisma comunismului, fie și unei umbre de critică”. În relațiile sale cu țările capitaliste, țara noastră se călăuzește după aceste înțelepte indicații leniniste, pronunțîndu-se cu consecvență pentru rezolvarea problemelor litigioase dintre state pe calea tratativilor.

Dezvoltarea comerțului, a relațiilor economice pe baza avantajelor reciproce, precum și extinderea legăturilor tehnico-

(Continuare în pag. II-a)

I. Acțiunea partidului nostru în vederea încetării polemicii publice

După cum este cunoscut, în ultimii ani, în mișcarea comunistă și muncitorească internațională au apărut deosebiri de vederi și de interpretare în probleme ale liniei generale a mișcării comuniste — aprecierea caracterului epocii contemporane și a forțelor ei motrice, problema păcii și războiului, căile trecerii de la capitalism la socialism, normele relațiilor dintre partidele comuniste și muncitorești, dintre statele socialiste, precum și alte probleme.

În discutarea acestor probleme s-a ajuns la o polemică publică deosebit de ascuțită. În prezent, mișcarea comunistă mondială și lagărul socialist se află în fața perioadului scîndării.

De la începerea polemicii publice, Partidul Muncitoresc Român a acordat întregul său sprijin propunerilor menite să pună capăt acesteia, a făcut în repetate rînduri apel și a insistat ca ea să înceteze neîntîrziat, pronunțîndu-se pentru rezolvarea problemelor divergente potrivit normelor stabilite în comun la Consfătuirile din 1957 și 1960 cu privire la relațiile dintre partidele comuniste.

La 4 februarie 1964, ziarul „Jenminjibao” și revista „Hunți” au publicat un articol polemic, în care, afirmîndu-se că istoria demonstrează că „mișcarea clasei muncitorești internaționale are tendința să se împartă în două”, se tragea concluzia că această teză este valabilă și pentru mișcarea comunistă contemporană. Declarinnd că în mișcarea comunistă au luat extindere revizionismul și oportunistul, articolul susținea că „atît pe plan internațional cit și în fiecare țară în parte, oriunde oportunistul și revizionismul fac ravagii, o sciziune devine inevitabilă în rîndurile proletariatului și că unitatea, lupta și chiar sciziunile, precum și o unitate nouă pe o bază nouă — aceasta este dialectica dezvoltării mișcării clasei muncitoare internaționale”.

La 13 februarie 1964, C.C. al P.C.U.S. ne-a adus la cunoștință că a hotărît să dea publicității materialele plenei sale privind divergențele cu P. C. Chinez; exprimînd părerea potrivit căreia capăt o tot mai mare actualitate convocarea Consfătuirii reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești, C.C. al P.C.U.S. preconiza o „ripostă colectivă din partea partidelor marxist-leniniste” față de concepțiile și acțiunile conducătorilor P. C. Chinez.

Toate acestea ne-au provocat o mare îngrijorare, întrucît agravau pericolul sciziunii care amenință mișcarea comunistă internațională.

Considerînd că este datoria fiecărui partid de a face tot ce este cu putință pentru a înlătura acest pericol, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român a hotărît să adreseze Comitetului Central al P.C.U.S. și Comitetului Central al P.C. Chinez o propunere de încetare imediată a polemicii publice. Astfel, la 14 februarie 1964, în timpul lucrărilor plenei Comitetului Central al P.C.U.S., Biroul Politic al C.C. al P.M.R. a adresat acestuia un apel tovarășesc insistînd, de a nu publica materialele plenei privind divergențele cu P.C. Chinez. Concomitent, Biroul Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Român s-a adresat Comitetului Central al P.C. Chinez cu același apel insistînd de a pune capăt neîntîrziat polemicii publice, propunîndu-se totodată tovarășilor chinezi o întîlnire între reprezentanții conducătorilor superioare ale celor două partide pentru a discuta problema unității lagărului socialist și a mișcării comuniste mondiale.

Comitetul Central al P.C.U.S. ne-a răspuns în aceeași zi, cî, ținînd seama de intervenția P.M.R., a hotărît să amîne publicarea materialelor plenei și să se abțină de la publicarea de materiale polemice, dacă tovarășii chinezi vor înceta și ei polemica publică.

În ziua de 17 februarie 1964, Comitetul Central al partidului nostru a primit o scrisoare din partea tovarășului Mao Tze-tun, care arăta că C.C. al P.C. Chinez este de acord cu o întîlnire între reprezentanții conducătorilor superioare ale Partidului Comunist Chinez și Partidului Muncitoresc Român și invita în acest scop în China o delegație a partidului nostru. De asemenea, ni s-a comunicat că, dacă Partidul Muncitoresc Român a hotărît să trimită curînd în China delegația sa, Comitetul Central al P.C. Chinez poate temporar să nu dea publicității materiale polemice.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român a informat și celelalte partide frățești despre demersul întreprins, împărtășindu-le părerea că este necesar, în interesul găsirii căilor și metodelor pentru asigurarea unității, ca toate partidele comuniste și muncitorești să întreprindă polemică publică; în același timp, ne-am exprimat speranța că propunerile și poziția partidului nostru vor găsi înțelegere și sprijin.

În răspunsurile ce ne-au fost transmise, numeroase partide frățești au salutat inițiativa Partidului Muncitoresc Român și au apreciat-o ca deosebit de utilă, declarînd că ea se bucură de asentimentul lor.

În Republica Populară Chineză, delegația partidului nostru a avut convorbiri cu delegația Partidului Comunist Chinez și cu tovarășul Mao Tze-tun. S-au discutat, cu deplină sinceritate și în spirit tovarășesc, situația creată în mișcarea comunistă și muncitorească internațională, precum și probleme de interes comun pentru cele două partide și țări. Schimbul de păreri a permis părților să-și cunoască reciproc, mai bine, punctele de vedere.

Obiectivul fundamental al delegației P.M.R. a fost obținerea acordului asupra unei încetări imediate a polemicii publice. Tovarășii chinezi au declarat că se poate pune capăt polemicii publice numai după ce, prin discuții bilaterale și multilaterale, se va ajunge la o înțelegere asupra condițiilor de in-

țetare a acesteia. După părerea lor, pînă atînci polemica trebuie să continue, iar întregul timp pot avea loc convorbiri bilaterale între P.C. Chinez, P.C.U.S., precum și alte partide frățești.

Ca urmare a acțiunii Partidului Muncitoresc Român, polemica publică a fost întreruptă atît de P.C.U.S. cit și de P.C. Chinez, întrerupere care a durat timp de aproape o lună. Incursivă de acest fapt, precum și de ecoul pozitiv pe care l-a avut în mișcarea comunistă, delegația partidului nostru a propus C.C. al P. C. Chinez ca, cel puțin în perioada discutării condițiilor de încetare a acesteia, cele două părți să se abțină în continuare de la publicarea de materiale polemice. Această propunere nu a fost însă acceptată, tovarășii chinezi reafirmînd părerea lor că discuțiile pot avea loc și în timp ce se desfășoară polemica publică.

Răspunzînd invitației Partidului Muncii din Coreea, delegația partidului nostru a făcut o scurtă vizită în Republica Populară Democrată Coreeană. În cadrul schimbului de păreri avut cu tovarășii Kim Ir Sen și cu alți conducători ai Partidului Muncii din Coreea, delegația noastră a informat despre convorbirile purtate la Pekin și a expus poziția Partidului Muncitoresc Român în problemele de interes comun între cele două partide și țări ale noastre, solidaritățile lagărului socialist și unității mișcării comuniste mondiale.

După încheierea vizitei în China și Coreea, la întoarcerea spre țară, delegația noastră a avut în Uniunea Sovietică, la propunerea C.C. al P.M.R., convorbiri cu tovarășii Hrușciov și cu alți conducători ai P.C.U.S. în problema unității țărilor socialiste și a mișcării comuniste mondiale. În cursul întîlnirilor, desfășurate într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă, delegația noastră i-a informat pe tovarășii sovietici despre convorbirile purtate în China și Coreea și a exprimat din nou punctul de vedere al partidului nostru în problema încetării complete a polemicii publice.

Tovarășii sovietici au declarat că, deoarece partea chineză a redeschis polemica, ei sînt nevoiți să dea publicității raportul la plenară în problema divergențelor. În urma convorbirilor avute, tovarășii sovietici au căzut de acord să amîne publicarea raportului declarînd că, dacă în urma unui nou demers al nostru, tovarășii chinezi vor fi de acord să înceteze polemica, partea sovietică este gata să procedeze în același fel și să nu reînceapă publicarea de materiale polemice.

În perioada cînd acțiunea partidului nostru era în curs, am fost informați despre un schimb de scrisori între C.C. al P.C. Chinez și C.C. al P.C.U.S. în care ambele partide — cu toate deosebirile de vederi asupra modului de abordare a problemei încetării polemicii, a termenelor preconizate și a altor măsuri — se pronunță pentru continuarea convorbirilor dintre ele și pentru constituirea unei comisii în vederea pregătirii Consfătuirii reprezentanților tuturor partidelor comuniste și muncitorești. După părerea noastră, aceste elemente comune pot constitui puncte de plecare pentru o acțiune în favoarea normalizării relațiilor din mișcarea comunistă.

După ce a ascultat Darea de seamă a delegației partidului nostru, Biroul Politic al Comitetului Central a luat hotărîrea să întreprindă o nouă acțiune pentru salvarea unității mișcării comuniste, propunînd Comitetului Central al P.C.U.S. și Comitetului Central al P.C. Chinez ca aceste două partide, împreună cu Partidul Muncitoresc Român, să adreseze în comun un Apel către toate partidele comuniste și muncitorești.

La 25 martie 1964, Comitetul Central al P.M.R. a trimis Comitetelor Centrale ale P.C.U.S. și P.C. Chinez proiectul Apelului; am menționat că în cazul acordului de principiu al ambelor partide cu acest demers, proiectul de Apel ar putea fi discutat și definitivat la o întîlnire a reprezentanților celor trei partide, urmînd ca pînă la definitivare atît unii, cit și alții să se abțină sub orice formă de la polemica publică.

La această propunere am primit răspuns numai din partea Comitetului Central al P.C.U.S. care, în scrisoarea sa din 28 martie 1964, ne-a comunicat că „în general C.C. al P.C.U.S. este de acord cu proiectul de Apel către partidele frățești pregătite de C.C. al P.M.R. Dacă și C.C. al P.C. Chinez va avea o atitudine pozitivă față de propunerea dv. privind încetarea imediată a polemicii sub orice formă și va fi de acord cu propunerea privind Apelul comun al P.C.U.S., P. C. Chinez și P.M.R. către toate partidele comuniste și muncitorești, noi sîntem de acord să trecem imediat la examinarea proiectului de Apel pentru a elabora împreună textul său definitiv”.

La 31 martie 1964, presa chineză a publicat un nou articol redacțional al ziarului „Jenminjibao” și revistei „Hunți”.

La 3 aprilie 1964, presa sovietică a dat publicității materialele plenei C.C. al P.C.U.S. din februarie 1964.

Polemica publică, la care participă numeroase partide frățești, se desfășoară cu intensitate crescîndă. În mișcarea comunistă internațională s-a creat o situație deosebit de gravă. Se ridică problema perspectivelor acestei situații în cazul că nu se va pune capăt polemicii publice și ea va continua să încordeze raporturile între partidele comuniste și muncitorești, între statele socialiste, între popoarele acestor state, mîndrînd pericolul sciziunii în mișcarea comunistă mondială, în lagărul țărilor socialiste.

Examinînd această stare de lucruri, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român consideră necesar să-și expună mai pe larg punctul de vedere asupra principalelor probleme ale vieții sociale contemporane și ale dezvoltării mișcării comuniste și muncitorești internaționale, precum și asupra căilor de salvarea a unității acesteia.

II. Epoca noastră, epoca trecerii de la capitalism la socialism

Analiza realităților contemporane scoate în evidență uriașele transformări social-economice petrecute în lume, schimbarea raportului de forțe în favoarea socialismului, în primul rînd ca rezultat al formării sistemului mondial socialist.

Victoria noii orînduirii sociale într-un șir de state, cuprînzînd o treime a populației globului pămîntesc, a produs o spîrtură imensă în frontul imperialist, a creat condiții noi, incomparabil mai favorabile luptei popoarelor pentru realizarea aspirațiilor lor de libertate și progres, a adus într-un stadiu

nou întregul proces revoluționar mondial de trecere a omenirii de la capitalism la socialism. Astăzi nu există domeniu al evoluției societății, al vieții politice, economice și sociale, problemă a relațiilor de clasă din țările capitaliste, a mișcării de eliberare națională, a relațiilor internaționale și a luptei ideologice care să nu fie profund influențată de existența sistemului mondial socialist.

În prezent se afirmă mai puternic ca oricînd rolul istoric al clasei muncitoare ca cea mai înaintată forță a societății, rolul

DECLARAȚIE cu privire la poziția Partidului Muncitoresc Român în problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale

(Urmare din pag. 1-a)

științifice, a schimburilor culturale reprezintă un mijloc deosebit de important pentru promovarea coexistenței pașnice între state cu orânduri sociale diferite, pentru îmbunătățirea climatului internațional, realizarea destinderii și întărirea păcii în lume.

După cum este cunoscut, adepții „războiului rece” au practicat vreme destul de îndelungată o politică de embargo și discriminări în relațiile comerciale cu țările socialiste, cu intenția de a frâna dezvoltarea lor. Dar această politică de îngustare a relațiilor economice nu numai că nu a izbutit să împiedice mersul înainte al țărilor socialiste, ci s-a întors împotriva inițiatorilor ei, prin efectele negative obligate de încălcarea necesităților obiective ale dezvoltării relațiilor economice mondiale. Oamenii de afaceri din Occident, chiar și anumite cercuri economice din S.U.A., manifestă un interes crescând pentru dezvoltarea schimburilor comerciale cu țările socialiste.

Dezarmarea generală și totală este un obiectiv important al luptei pentru pace. Idee cu adevărat răsnet în masele largi, problema dezarmării a fost pusă de mult de către conducătorii proletariatului ca o hotărâre de luptă a partidului clasei muncitoare. Încă în deceniul al-zecelea al secolului trecut Engels arăta că în toate țările, păturile largi ale populației, asupra cărora pasă aproape în exclusivitate obligația de a furniza masele soldaților și de a plăti cea mai mare parte din impozite, cheamă la dezarmare. Propuneri privind reducerea generală a armamentelor și dezarmarea generală au fost prezentate pentru prima oară, din inițiativa lui Lenin, de către stați sovietice, la Conferința de la Geneva, din 1922. Ele și-au găsit continuarea și dezvoltarea în propunerile de dezarmare generală și totală susținute de delegația sovietică la Liga Națiunilor între anii 1927—1932.

Problema dezarmării se pune astăzi cu o și mai mare acuitate datorită primejiei pe care o reprezintă armele moderne, precum și enormei risipe de mijloace materiale pe care o implică înarmarea. După aprecierile O.N.U., pentru acumularea de arme de distrugere și întreținerea unor însemne forțe armate, se cheltuiesc anual 120 miliarde de dolari, sumă care ar putea fi folosită pentru lichidarea înepușilor economice a unui mare număr de țări, a analfabetismului și biților, pentru îmbunătățirea vieții tuturor popoarelor.

Pentru omeneire ar avea o importanță istorică adoptarea programului de dezarmare generală și totală, preconizat de Uniunea Sovietică și susținut de celelalte țări socialiste și de alte state iubitoare de pace, program care prevede interzicerea și încetarea producției oricărei gen de arme, inclusiv cea atomică, cu hidrogen, chimică, bacteriologică, distrugerea stocurilor, distrugerea tuturor mijloacelor de transportare a armelor nucleare la front, lichidarea tuturor bazelor militare de pe teritoriul și în apropierea țărilor armate.

Cercurile monopoliste cele mai agresive, profitoare ale cursei înarmării, se opun cu înverșunare oricărei măsuți în direcția dezarmării și destinderei încordării. Lupta pentru pace, pentru dezarmare are un profund caracter antimperialist, mobilizează și unește masele largi populare, popoarele lumii, tocmai împotriva cercurilor agresive ale imperialismului, împotriva celor mai reacționare forțe din societatea contemporană. Așa cum se arată în Declarația Consfățuirii din 1960, „lupta trebuie dusă cu o amploare crescândă, urmărind cu perseverență rezultate reale: interzicerea experiențelor cu arme nucleare și a fabricării acestor arme, lichidarea buclorilor militare și a bazelor militare de pe teritorii străine, reducerea

considerabilă a forțelor armate și a armamentelor, netezindu-se astfel calea spre dezarmarea generală”. Pe această cale trebuie înaintat cu perseverență, adoptându-se orice măsuți de natură să favorizeze destinderea, să apropie rezolvarea problemei dezarmării.

În acest sens apreciem însemnătatea Tratatului de la Moscova privind interzicerea experiențelor cu armele nucleare în atmosferă, în cosmos și sub apă — semnăt, printre primele state, de către R. P. Români. Încheierea lui constituie un succes al acțiunii desăvurate de forțele păcii pentru a se pune capăt contaminării aerului și apei în urma radiațiilor, care periclitau de pe acum sănătatea și viața oamenilor, întărește hotărârea popoarelor de a lupta cu și mai mare energie pentru încetarea oricărei experiențe nucleare, pentru interzicerea armelor atomice, pentru înlăturarea dezarmării. Deși nu rezolvă problemele majore ale preîntâmpinării războiului, însemnătatea tratatului constă în faptul că el a contribuit la o anumită însemnare a atmosferei internaționale, încheierea sa demonstrând că problemele internaționale litigioase pot fi rezolvate pe calea tratativelor. Iată de ce considerăm nejust să se califică acest tratat ca un act de trădare a intereselor popoarelor din țările lagărului socialist, o mare înșelătorie sau o expresie a alierii cu forțele războiului împotriva forțelor păcii, a alierii cu imperialismul împotriva socialismului.

Republica Populară Română promovează o politică de dezvoltare a legăturilor de prietenie și colaborare frățească cu toate țările socialiste, de întărire continuă a unității lagărului socialist, de solidaritate și sprijinire hotărârită a mișcării de eliberare a popoarelor de dezvoltare a relațiilor de colaborare cu țările cu altă orânduri social-politică, pe baza principiilor coexistenței pașnice. Unindu-și eforturile cu celelalte țări socialiste, cu toate forțele păcii și progresului, țara noastră militază neabătut pentru destinderea internațională, zădărnirea acțiunilor cercurilor agresive, înlăturarea dezarmării, pentru întărirea păcii și prieteniei între popoare.

Sintem pentru desființarea oricăror buclor militare și, ca o măsură tranzitorie în acest sens, ne declaram pentru încheierea unui pact de neagresiune între Organizația Tratatului de la Varsovia și Pactul Atlanticului de Nord.

Țara noastră se pronunță în favoarea creării de zone denuclearizate ca un mijloc de slăbire a primejiei de război. Susținem proiectele pentru înființarea unor astfel de zone în Europa Centrală și de Nord, America Latină, Africa, zona Pacificului și în alte regiuni ale lumii și depunem eforturi perseverente pentru transformarea Balcanilor într-o zonă fără arme nucleare, o zonă a păcii și colaborării internaționale.

Considerăm că lichidarea rămășițelor celui de-al doilea război mondial prin încheierea Tratatului de pace german ar avea o mare însemnătate pentru eliminarea primejiei pe care le creează la adresa păcii în Europa cercurile revanșarde. Aprecind rolul ce revine Organizației Națiunilor Unite în asigurarea păcii și dezvoltarea colaborării internaționale, România subliniază necesitatea ca această organizație să devină cu adevărat universală și, în acest scop, se pronunță consecvent pentru restabilirea neîntreziată a drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze la O.N.U.

Chezășia victoriei cauzei păcii, stă în unitatea țărilor socialiste — forța de bază a luptei pentru pace, în unitatea partidelor comuniste și muncitorești — avangarda acestei lupte. Este o sarcină arzătoare a țărilor socialiste, a partidelor frățești de a nu admite nimic ce ar putea duce la slăbirea forțelor păcii, de a milita pentru unirea strânsă a tuturor acestor forțe într-un uriaș front de luptă, de a le mobiliza la noi acțiuni hotărâte pentru asigurarea păcii.

unor organe suprastatale sau extrastatale ar transforma suveranitatea într-o noțiune lipsită de conținut.

Toate acestea sînt intrutul valabile și în ce privește uniunile interstatale tehnico-productive de ramură, cit și întreprinderile proprietate comună a două sau mai multe state. Planul de stat este unic și indivizibil, din el nu se pot extrage părți sau secțiuni care să fie transferate în afara statului. Conducerea economiei naționale în ansamblu nu este posibilă decât problemele conducerii unor ramuri sau întreprinderi sint soace din competența partidului și guvernului țării respective și trecute unor organe extrastatale.

Uneori formele de conducere economică suprastatală de natura celor sus-amintite sînt prezentate ca derivind din cuvintele lui Lenin despre „tendința de a crea o singură economie mondială, reglementată după un plan general de către proletariatul tuturor națiunilor, tendința care apare destul de clar chiar în capitalism și care, fără îndoială, urmează să fie dezvoltată și să fie desăvârșită în întregime în socialism”.

Acastă prezentare nu ține însă seama de faptul că Lenin s-a referit la o problemă a epocii socialismului victorios în întreaga lume, cînd „planul general” al unei „singure economii mondiale” va fi opera proletariatului „aparținînd tuturor națiunilor”.

Chiar atunci cînd socialismul va învinge pe plan mondial sau cel puțin în majoritatea țărilor, diversitatea particularităților acestor țări a deosebirilor naționale și statale care, așa cum arăta Lenin, se vor menține vreme îndelungată și după victoria proletariatului pe scară mondială, vor face extrem de complexă găsirea formelor de organizare a colaborării economice. Care vor fi atunci aceste forme, care vor fi metodele concrete de colaborare — aceasta o va arăta viața, experiența. Stabilirea de pe acum a acestor forme, legate de crearea economiei mondiale unice, problemă a unei alte etape istorice, este lipsită de o bază reală.

Tendința spre formarea economiei mondiale unice arătată de Lenin este un factor obiectiv în dezvoltarea societății, care se manifestă și în condițiile de azi, dar acest factor nu poate acționa prin încălcarea legilor obiective caracteristice actualei etape în care se află sistemul economic mondial socialist, alcătuit din economii naționale ale unor țări suverane și independente.

Acasta este punctul de vedere al Partidului Muncitoresc Român în ce privește natura, în actuala etapă istorică, a relațiilor de colaborare economică dintre țările socialiste.

Fără îndoială, dacă unele țări socialiste găsesc potrivit să adopte în relațiile directe dintre ele forme de colaborare deosebite de cele convenite unanim în C.A.E.R., aceasta este o problemă care privește exclusiv acele țări și pe care o pot hotărî numai ele, în mod suveran.

În actualele condiții, cînd în lume există 14 țări socialiste dintre care numai o parte sînt membre ale C.A.E.R., încît alcătuirea acestuia nu reflectă decît parțial configurația sistemului mondial socialist, un obiectiv care ar contribui la dezvoltarea colaborării economice între toate țările socialiste ar fi ca, împreună cu cele care în prezent nu fac parte din C.A.E.R., să se găsească cele mai bune căi pentru participarea la acesta a tuturor țărilor socialiste, să se asigure forme și metode de colaborare din cele mai largi, elastice, care să atragă și să înlănească cuprînderă a noi și noi state, pe măsura desfășurării procesului revoluționar mondial. În acest fel C.A.E.R. ar răspunde în cel mai înalt grad intereselor creșterii forței economice a comunității socialiste, valorificării depline a avantajelor transformării socialismului într-un sistem mondial și asigurării unei trainice baze materiale unității țărilor socialiste. Mai mult, noi considerăm că, și pentru țările care merg pe calea unei dezvoltări necapitaliste, trebuie găsite forme și metode de participare la activitatea C.A.E.R. în domeniile care le pot interesa.

În ceea ce-l privește, Partidul Muncitoresc Român se pronunță statornic pentru întărirea și lărgirea colaborării cu toate țările socialiste, pentru înființarea diviziunii internaționale socialiste a muncii pe întregul sistem economic socialist, ca necesitate obiectivă a dezvoltării acestui sistem.

Totodată, diviziunea internațională socialistă a muncii nu poate însemna izolarea țărilor socialiste de ansamblul relațiilor economice mondiale. Militînd pentru promovarea unor relații economice normale, reciproce avantajoase, fără condiții politice, fără restricții și discriminări, Republica Populară Română, ca și celelalte state socialiste, își dezvoltă legăturile economice cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială. Au o mare actualitate și se confirmă pe deplin cuvintele lui Lenin care arăta că „există o forță mai puternică decît dorința, voința și hotărîrea oricăruia dintre guvernele sau clasele ostile nouă; această forță o constituie relațiile economice mondiale generale, care le silesc să pășească pe această cale a stabilirii de legături cu noi”.

Transformarea socialismului într-un sistem mondial, cercirea puterii de către oamenii muncii într-un șir de state au pus în fața partidelor comuniste și muncitorești sarcina de a schimba radical nu numai relațiile sociale din cadrul național al țărilor lor, ci și de a organiza relațiile reciproce dintre aceste țări, a elabora normele colaborării din cadrul unei mari comunități mondiale de state. Aceasta a apărut ca o problemă cu totul nouă, în care lipsa o experiență practică anterioară — și cu atât mai complexă cu cit ea privea țări inegale ca mărime, forță, grad de dezvoltare economică, politică și socială, pe lîngă deosebirile naționale și particularitățile istorice proprii.

Promovînd pe arena internațională un sistem de relații calitativ nou, fără precedent în istorie, partidele comuniste și muncitorești din țările socialiste au așezat la baza acestor relații principiile independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, avantajului reciproc, întrajurării tovarășești, neamestecul în treburile interne, respectării întregității teritoriale, principiile internaționalismului socialist.

Așa cum sublinia Declarația Consfățuirii din 1960 și cum a verificat pe deplin experiența istorică, aceste principii formează baza legii de neclintit, cheazășia dezvoltării întregului sistem socialist mondial. Ele s-au impus ca o necesitate obiectivă pentru dezvoltarea relațiilor de colaborare, pentru asigurarea unității de acțiune și coeziunii unei comunități de state independente și egale în drepturi. Orice stîrbire sau încălcare a lor nu poate decît să creeze surse de neînțelegeri și disensiuni.

niste și muncitorești mondiale, interesele supreme ale clasei muncitoare internaționale și ale oamenilor muncii de pretutindeni împun normalizarea grabnică a relațiilor dintre țările socialiste. Partidul nostru consideră că, chiar dacă divergențele nu vor fi soluționate acum și spre regretul profund al comunistilor, polemica publică va continua — relațiile interstatale între țările socialiste trebuie să reintre pe făgașul lor normal. În aceasta partidul nostru vede o obligație imediată, arzătoare a partidelor comuniste și muncitorești din toate țările socialiste, mari sau mici, și guvernului acestor țări, o îndatorire imperioasă față de propriul popor și față de toate popoarele.

În procesul dezvoltării lor istorice, țările socialiste s-au întărit economic, politic și social, partidele comuniste și muncitorești din aceste țări s-au maturizat, a crescut capacitatea lor de a soluționa diversele probleme ale construcției interne și relațiilor internaționale ale țărilor lor. În evoluția sistemului socialist mondial, o dată cu creșterea forței și a influenței sale, cu dezvoltarea multilaterală a fiecărei țări socialiste, apar, în cadrul legăturilor fundamentale comune, o diversitate de sarcini concrete, de la țară la țară. Este firesc ca statele socialiste, acționînd în spirit de unitate și solidaritate, acordîndu-și sprijin reciproc, să aiba inițiative, să se manifeste activ pe arena internațională, să întreprindă diverse acțiuni corespunzătoare problemelor și intereselor specifice ale fiecăreia, cit și intereselor generale ale comunității socialiste în ansamblu.

Sînt de o neștiută actualitate cuvintele lui Lenin care sublinia că „atîta timp cît există între popoare și țări deosebiri naționale și statale — și aceste deosebiri vor dăinui, — încă foarte multă vreme, chiar și după înlăturarea dictaturii proletariatului pe scară mondială — unitatea tacticii internaționale a mișcării muncitorești comuniste din toate țările nu cere înlăturarea diversității, suprimarea deosebirilor naționale (ceea ce ar fi un vis absurd în momentul de față), ci cere o aplicare a principiilor fundamentale ale comunismului, care să modifice just aceste principii în amănunț, să le adapteze just și să le aplice la deosebirile naționale ale fiecărui stat național”.

Pornind de la acest adevăr leninist că statele și deosebirile naționale se vor menține pînă la victoria socialismului pe plan mondial și chiar mult timp după aceea, țările socialiste realizează unitatea lor de acțiune în orice domeniu economic ca și politic, prin consultarea reciprocă, prin elaborarea în comun a unor poziții unitare în problemele mari, principale, nu prin stabilirea unor soluții unice de către vreo autoritate suprastatală. O asemenea cale este singura justă și posibilă pentru dezvoltarea colaborării între state suverane și egale în drepturi, cheazășia adoptarea unor soluții realiste și eficiente, asigură o bază trainică eforturilor comune pentru înființarea hotărîrilor sau linii generale adoptate.

Este posibil ca între țările socialiste să se manifeste în unele probleme deosebiri de vederi care, înțodeuna cînd apar, trebuie analizate și tratate în mod tovarășesc, în spirit de înțelegere reciprocă, fără aplicarea de calificative și etichetări, fără presiuni și fără recurgerea la măsuți cu caracter discriminatoriu.

În natura sistemului socialist nu există cauze obiective pentru contradicții între sarcinile naționale ale țărilor socialiste și sarcinile lor internaționale, între interesele fiecărei țări și interesele comunității socialiste în ansamblu. Totodată, nici interese proprii particulare, nu pot fi prezentate ca interese generale, ca cerințe obiective ale dezvoltării sistemului socialist.

Procesul de consolidare a statelor socialiste, de maturizare a partidelor comuniste și muncitorești din aceste țări trebuie privit ca un semn al tăriei acestora, ca o expresie a forței crescînde a fiecărei țări socialiste în parte și a sistemului mondial socialist. În ansamblu, un factor pozitiv, îmbucurător, al dezvoltării întregii mișcări comuniste.

Experiența acumulată de țările sistemului mondial socialist a verificat necesitatea ca partidele comuniste și muncitorești să țină seama de acțiunea legilor generale ale construcției socialiste, universal valabile în esența lor. Aceste legi au un caracter obiectiv și, firește, nimeni nu poate în mod arbitrar să „creeze” noi legi generale, să decreteze fenomene specifice proprii ca avînd o valoare universală, să încerce impunerea lor în alte țări și în alte condiții istorice.

Cerințele acestor legi se aplică în condiții concrete de o mare diversitate, potrivit stadiului sau etapei de dezvoltare a fiecărei țări socialiste, particularităților ei istorice. Încălcarea legilor generale ale construcției socialiste, îndepărtarea de principiile lor fundamentale, ca și ignorarea particularităților naționale nu pot decît să aducă prejudicii construcției socialiste din fiecare țară.

Pentru a stabili cele mai corespunzătoare forme și metode de construire a socialismului, partidele comuniste și muncitorești, luînd în considerare atît cerințele legilor obiective cît și condițiile istorice concrete din țările lor, desfășoară o intensă activitate creatoare, sesizînd cerințele dezvoltării sociale, sintetizînd propria experiență și studiînd experiența altor partide frățești.

Dată fiind diversitatea condițiilor de construcție socialistă nu există și nu pot exista tipare sau rețete unice, nimeni nu poate hotărî ce este just și ce nu pentru alte țări sau partide. Elaborarea, alegerea sau schimbarea formelor și metodelor construcției socialiste constituie un atribut al fiecărui partid marxist-leninist, un drept suveran al fiecărui stat socialist.

Stricta respectare a principiilor de bază ale relațiilor de tip nou dintre țările socialiste constituie condiția primordiale a unității și coeziunii acestor țări, a exercitării rolului determinant al sistemului socialist mondial asupra dezvoltării omenirii.

Aplicarea consecventă în practică a principiilor de bază ale relațiilor dintre țările socialiste constituie o obligație de cea mai mare însemnătate nu numai națională ci și internațională, fiind seama că aceste relații exercită o puternică atracție pe arena mondială, sînt privite cu cea mai mare atenție de toate popoarele, constituie un factor mobilizator în lupta oamenilor muncii din țările capitaliste și din noile state independente. Cuvintele lui Lenin despre puterea exemplului dat de proletariatul victorios își dovedesc valabilitatea atît în ce privește succesele țărilor socialiste, cit și în ce privește influența relațiilor internaționale promovate de aceste țări.

Legăturile de solidaritate internațională între țările sistemului socialist au o temelie trainică: identitatea orînduirii de stat, în care clasa muncitoare exercită rolul de forță socială conducătoare, interesele fundamentale comune ale apărării și dezvoltării cuceririlor revoluționare ale popoarelor, unitatea telurilor de construire a socialismului și comunismului, ideologia comună a marxism-leninismului.

Experiența tuturor acestor ani de existență a sistemului mondial socialist a arătat că forța și invincibilitatea fiecărei țări socialiste nu ca izvor unitate și coeziune sistemului mondial socialist. Nu ceea ce desparte acum, ci ceea ce unește țările socialiste este mai puternic, trebuie să precumpănească și să învingă.

IV. Sistemul mondial socialist, factor determinant al dezvoltării istorice

Influența determinantă exercitată de sistemul mondial socialist asupra dezvoltării istorice este indisolubilă legată de forța pe care el o constituie pe toate planurile — economic, politic și social.

Pe plan economic, datorită ritmurilor rapide de dezvoltare industrială, mai înalte decît cele din lumea capitalistă, ponderea sistemului mondial socialist în producția industrială mondială a crescut de la 20 la sută în 1950 la 38 la sută în 1963.

În Uniunea Sovietică se realizează cu succes construcția desfășurată a comunismului; avîntul forțelor de producție își găsește expresie în îndeplinirea și depășirea sarcinilor planului septenal; U.R.S.S. ocupă primul loc din lume în ce privește volumul producției la o serie de produse industriale; se înlănește un vast program de dezvoltare a agriculturii. Remarcabile rezultate au fost obținute pe tărîm tehnic-științific și cultural, în creșterea bunăstării poporului.

În R.P. Chineză, ca rezultat al eforturilor depuse în perioada celor două planuri cincinale, s-a creat baza industrializării socialiste a țării. În cursul anului 1963 au fost obținute succese însemnate în creșterea producției industriale și agricole, în dezvoltarea economiei naționale și îmbunătățirea continuă a vieții celor ce muncesc.

Realizări importante au obținut și celelalte țări socialiste în domeniul economiei și culturii, științei și tehnicii; mai multe țări socialiste, între care și România, au intrat în etapa desăvîrșirii construcției socialiste.

Înființarea unei opere atît de vaste cum este construirea societății noi impune soluționarea a numeroase probleme complexe; în rezolvarea acestora pot să apară greutăți, să aibă loc greseli, dar ceea ce este caracteristic evoluției țărilor socialiste sînt-marile succese în înflorirea economiei și culturii, în dezvoltarea continuă a orînduirii sociale și de stat.

Corespunzător schimbărilor petrecute în baza economică, s-au produs adînci transformări în structura socială a acestor țări, s-a format o societate nouă, s-au întărit alianța clasei muncitoare cu masele țărănimii sub conducerea clasei muncitoare, unitatea moral-politică a poporului. Acumulînd o bogată experiență, partidele comuniste și muncitorești constituie forța politică conducătoare a societății. Se dezvoltă democrația socialistă, puterea populară și-a dovedit trainicită.

Prin rezultatele pe care le obțin, țările socialiste demonstrează că socialismul lichidează tarele, inegalitățile și contradicțiile inerente capitalismului, făurește o orînduire socială dreaptă, superioară, creează condițiile unei înalte productivități a muncii în neîntreprîntă creștere, asigură dezvoltarea continuă și folosirea deplină a mijloacelor tehnice și științifice create de genul uman, are ca țel fundamental satisfacerea maximă a nevoilor materiale și spirituale mereu crescînde ale celor ce muncesc.

Desigur, o analiză obiectivă nu poate face abstracție de faptul că majoritatea țărilor în care a învins socialismul au pornit de la un nivel economic coborît. Drumul pe care l-au străbătut într-un răsîmp istoric scurt, succesele însemnate obținute în opera de industrializare, continua mișcare a decalajului, față de țările capitaliste înaintate arată că numai socialismul deschide tuturor popoarelor posibilități de progres rapid. Aceste rezultate contrastează izbitor cu dezvoltarea inegală și cu instabilitatea caracteristice economiei țărilor capitaliste, cu incapacitatea sistemului capitalist de a scoate din starea de înapoiere economică și culturală țările slab dezvoltate — care constituie covîrșitoarea majoritate a lumii capitaliste.

Realizările țărilor socialiste și perspectivele spre care ele se îndreaptă au un puternic ecou internațional, însuflețesc masele oamenilor muncii din țările capitaliste la lupta revoluționară, sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, pentru răsturnarea domniei capitalului și instaurarea puterii celor ce muncesc, constituie un îndemn la transformarea socialistă a societății. Se confirmă previziunea lui Lenin care,

încă de la apariția primului stat socialist, sublinia importanța întrecerii istorice dintre capitalism și socialism.

Construirea noii societăți este opera istorică a poporului din țara respectivă, rodul activității sale creatoare, al eforturilor și muncii sale.

Succesele obținute de R. P. Români, ca și de celelalte țări socialiste, arată că soluționarea cu succes a sarcinilor dezvoltării economice depinde în primul rînd de folosirea tuturor posibilităților interne ale fiecărei țări, prin mobilizarea intensă a propriilor forțe și maxima valorificare a resurselor ei naturale. Hotărârile pentru dezvoltarea țărilor care au moștenit de la capitalism o stare de înapoiere economică este industrializarea socialistă, singura cale prin care se asigură creșterea armonioasă, echilibrată, pe o linie mereu ascendentă și în ritm rapid a întregii economii naționale, sporirea continuă a productivității muncii sociale, dezvoltarea intensă și complexă a agriculturii, ridicarea sistematică a nivelului de trai al poporului. Rezultatele obținute de țara noastră în toate domeniile construcției socialiste sînt indisolubil legate de această politică aplicată în mod consecvent de Partidul Muncitoresc Român.

Progresul economic și tehnico-științific al țărilor socialiste se sprijină totodată pe relațiile de colaborare și întrajurarea statornică între ele. Aceste relații rodnice au cunoscut și cunosc o continuă dezvoltare; ele și-au dovedit eficacitatea aducînd o contribuție de o deosebită însemnătate la succesele raportate de țările socialiste.

În vederea deplinei folosiri a avantajelor acestor relații a fost constituit Consiliul de Ajutor Economic Reciproc care, potrivit statutului său, are ca scop să contribuie, prin unirea și coordonarea eforturilor, la dezvoltarea economiei naționale, la accelerarea progresului economic și tehnic, la ridicarea nivelului de industrializare al țărilor mai puțin dezvoltate, la creșterea continuă a productivității muncii și la ridicarea necesitată a bunăstării popoarelor țărilor membre.

Colaborarea în cadrul C.A.E.R. se desfășoară potrivit principiilor egalității depline în drepturi, respectării suveranității și intereselor naționale, avantajului reciproc și întrajurării tovarășești.

În ce privește metoda colaborării economice, țările socialiste membre ale C.A.E.R. au stabilit ca mijloc principal de înființare a diviziunii internaționale socialiste a muncii, forma principală de colaborare între economiile lor naționale este coordonarea planurilor pe baza înțelegerilor bi și multilaterale.

Pe parcursul dezvoltării relațiilor de colaborare între țările socialiste membre ale C.A.E.R. s-au preconizat forme și măsuți ca planul unic și organul unic de planificare, comun pentru toate țările membre, uniunile interstatale tehnico-productive de ramură, întreprinderile proprietate comună a mai multor țări, complexe economice interstatale etc.

Partidul nostru și-a exprimat cu toată claritatea punctul său de vedere, arătînd că, întrucît esența măsurilor preconizate constă în trecerea unor funcții de conducere economică din competența statului respectiv în atribuțiile unor organe sau organisme suprastatale, ele nu sînt corespunzătoare principiilor care stau la baza relațiilor dintre țările socialiste.

Ideea organului unic de planificare, comun pentru toate țările din C.A.E.R., comportă implicații economice și politice dintre cele mai serioase. Conducerea planificată a economiei naționale este unul din atributele fundamentale, esențiale și inalienabile ale suveranității statului socialist — planul de stat fiind principalul instrument prin care acesta își realizează obiectivele sale politice și social-economice, stabilește direcțiile și ritmul de dezvoltare a economiei naționale, proporțiile ei fundamentale, acumulările, măsurile pentru ridicarea nivelului de trai material și cultural al poporului. Suveranitatea statului socialist presupune ca el să dispună efectiv și integral de mijloacele îndeplinirii practice a acestor atribuții; deținînd în mîinile sale totalitatea pîrgurilor de conducere a vieții economice și sociale. Trecerea unor asemenea pîrguri în competența

V. Mișcarea de eliberare națională, parte integrantă a procesului revoluționar mondial

În dezbaterile din cadrul mișcării comuniste și muncitorești internaționale, un loc important îl ocupă analiza rolului mișcării de eliberare națională în cadrul procesului revoluționar mondial. Prăbușirea sistemului de robie colonială sub loviturile revoluțiilor de eliberare națională este al doilea fenomen,

ca importanță istorică, după formarea sistemului mondial socialist. În ultimele două decenii, peste un miliard și jumătate de oameni au scuturat lanțurile asuprii coloniale, au apărut

(Continuare în pag. III-a)

DECLARAȚIILE

cu privire la poziția Partidului Muncitoresc Român în problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale

(Urmare din pag. II-a)

peste 50 de state noi pe ruinele fostelor imperii coloniale. Partidele comuniste și muncitorești sînt unanime în a aprecia uriașă importanță a mișcării de eliberare națională ca una din marile forțe revoluționare ale contemporaneității, care contribuie la aducerea contradicțiilor sistemului mondial capitalist, la accentuarea continuă a superiorității forțelor socialiste, democrației și păcii asupra forțelor imperialiste, reacțiunii și războiului, la schimbarea înfașării lumii.

În lupta pentru înfăptuirea năzuințelor de libertate și viață mai bună, mase uriașe de oameni de pe vaste întinderi ale globului au devenit o forță antiimperialistă activă, energia revoluționară a popoarelor s-a descătușat furtunos. Independența pe care au dobîndit-o sute de milioane de oameni din Asia, Africa și alte regiuni ale lumii este rodul bătăliilor lor înverșunate împotriva imperialismului.

Victoriile luptei de eliberare sînt indisolubil legate de modificarea raportului de forțe pe arena internațională în favoarea socialismului, de principala contradicție a lumii contemporane — dintre socialism și capitalism — care subminează și slăbește forțele imperialiste. Creșterea forțelor socialiste și, înaintea de toate, formarea sistemului socialist mondial au contribuit în mod hotărîtor la schimbarea calitativă care s-a produs în desfășurarea mișcării de eliberare națională. În prezent nu mai este vorba de desprinderea unei țări sau a unei țări din lanțurile dependenței coloniale, ci de destrămarea întregului sistem colonial. Întărirea continuă a sistemului mondial socialist, dezvoltarea mișcării muncitorești din metropole și din celelalte țări capitaliste creează condiții tot mai favorabile luptei anticoloniale a popoarelor asuprite, lichidării definitive a dominației coloniale sub toate formele.

Sublinierea rolului determinant al forțelor socialiste mondiale în lupta împotriva imperialismului, în înfăptuirea transformării revoluționare a lumii nu diminuează cu nimic uriașă contribuție pe care mișcarea de eliberare națională, ca parte integrantă a procesului revoluționar mondial, ca aliat firesc al socialismului, o aduce la lupta împotriva imperialismului, pentru pace și progres social.

Declarațiunile se partiză în două hotărîți ai coexistenței pașnice între state cu sisteme sociale diferite, ai luptei pentru dezarmarea generală, țările socialiste, partidele comuniste consideră că sînt dreptul popoarelor asuprite de a-și cuceri și apăra cu arma în mîna libertatea și independența, au acordat și acordă întregul lor sprijin mișcării de eliberare națională, războaielor drepte împotriva sclaviei coloniale, a ocupației străine. Este profund onorat a se prezenta lupta pentru înfăptuirea dezarmării generale și totale cu ducind la dezarma-

rea mișcării de eliberare națională a popoarelor asuprite în fața asupritorilor.

Procesul înaintării noilor state pe calea progresului aduce numeroase forme și elemente specifice, originale. Avînd în față exemplul și experiența țărilor socialiste, popoarele eliberate de sub jugul colonial se învoiesc tot mai mult că drumul cel mai sigur pentru lichidarea învoierii seculare și îmbunătățirea condițiilor de trai este — așa cum se arată în Declarația din 1960 — drumul dezvoltării necapitaliste.

Concentrîndu-și eforturile spre consolidarea economică obținută și dobîndirea independenței economice, popoarele țărilor eliberate dezvoltă forțele de producție ale țărilor lor, înfăptuiesc prefaceri în viața economică, politică și socială. În unele state din Africa și Asia se iau măsuri pentru restrîngerea pozițiilor și influenței monopolurilor străine în economie, pentru creșterea și dezvoltarea industriei naționale, creșterea sectorului de stat și limitarea proprietății moșteresti, se înfăptuiesc programe de ridicare a economiei, se adoptă noi forme de organizare a vieții obștești. Forțele democratice, partidele comuniste din noile state suverane, cărora le revine un rol esențial în efectuarea transformărilor antisistemice, luptă pentru ducerea pînă la capăt a revoluției progresiste, luptă, întru deplină, democratică.

Un sprijin important în dezvoltarea de sine stătătoare a tinerelor state eliberate îl constituie colaborarea lor economică cu țările socialiste, colaborare care se întemeiază pe respectarea strictă a suveranității naționale, egalitatea în drepturi, neamestecul în treburile interne și avantajul reciproc.

Țările socialiste, clasa muncitoare internațională în frunte cu partidele comuniste și popoarele care luptă pentru creșterea și consolidarea independenței naționale, toate forțele revoluționare din lumea contemporană formează un front unit antiimperialist. A despărți țările Asiei, Africii și Americii Latine de țările socialiste, clasa muncitoare internațională și de solidaritatea afro-asiatică de clasa muncitoare internațională și de forțele socialiste mondiale ar însemna să se aducă mari prejudicii altor interese ale mișcării de eliberare națională și ale intereselor socialiste.

Mai mult ca oricînd este actuală chemarea înflăcărată a lui Lenin care, militînd neobosit pentru unirea strînsă și de solidaritate afro-asiatică de clasa muncitoare internațională și de forțele socialiste mondiale, a spus: „Întodeauna noi am fost, sîntem și vom fi pentru cea mai strînsă apropiere și unire între muncitorii conștienți din țările înaintate și muncitorii, țărani, și omii din toate țările asuprite. Noi am făcut întodeauna și vom stăruî întodeauna toate masele din toate țările asuprite, inclusiv coloniile, să nu se despartă de noi, ci să se apropie și să se contopească cu noi”.

VI. Mișcarea comunistă internațională, cea mai influentă forță politică a contemporaneității

Avînd drept far călăuzitor ideile marxism-leninismului, partidele comuniste și muncitorești — cea mai importantă forță politică a contemporaneității, cel mai influent factor al progresului social — pășesc în primele rînduri ale luptei pentru pace și socialism; ele numără în prezent peste 42 milioane de membri și grupează tot mai mult în jurul lor forțele democratice și progresiste.

Maturitatea politică și ideologică a mișcării comuniste și-a găsit o puternică expresie în Declarațiile adoptate la Conștiințurile reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești de la Moscova din 1957 și 1960, care cuprind aprecierile și concluziile comuniste și muncitorești asupra celor mai importante probleme ale contemporaneității.

În țările socialiste partidele marxist-leniniste conduc destinele a sute de milioane de oameni. Partidele comuniste din țările capitaliste se află în fruntea unor puternice lupte sociale. Cresc amploarea și combativitatea demonstrațiilor și grevelor muncitorești — numai în anul 1963 au participat la greve aproximativ 57 milioane de oameni. În aceste acțiuni se împletesc tot mai frecvent revendicările economice cu cele politice.

În focul luptelor de clasă numeroase partide comuniste din țările capitaliste s-au dezvoltat și s-au călît, au acumulat o bogată experiență în conducerea acțiunilor oamenilor muncii, și-au sporit influența în viața politică a societății. Sînt semnificative succesele importante obținute de o serie de partide comuniste în alegerile parlamentare și comunale, în alegerile din sindicate.

Partidele comuniste dintr-o serie de țări capitaliste privează în ilegalitate, înfrîntînd cu eroism teroarea și agresiunea polițienească, dînd dovadă de abnegație neîmormîntată și profund devotament față de clasa muncitoare și de popoarele lor, ele se manifestă ca o forță puternică, în sus steagul libertății și progresului social, al independenței naționale și păcii.

Partidele comuniste și muncitorești consideră unitatea de acțiune a clasei muncitoare, a partidelor comuniste și socialiste de o însemnătate hotărîtoare și militază pentru înfăptuirea ei. În lupta pentru apărarea drepturilor economice și politice democratice, al independenței naționale și suveranității naționale pășesc alături de clasa muncitoare în frunte cu comunitățile mase largi ale țărănimii, noi pătri și categorii ale populației; în această luptă se unesc comunistii și socialiștii, organizații sindicale de diferite orientări, organizații de tineret, de femei și alte organizații obștești, mișcări larg democratice. Cîștigă tot mai mult teren ideea încheierii unui larg front împotriva dominației monopolurilor, pentru interesele vitale ale maselor populare.

Lupta pentru socialism în țările capitaliste are loc în condiții deosebite de complexe, diferite de la țară la țară. Întreaga dezvoltare istorică arată că de justă este ideea lui Lenin cu privire la necesitatea și aplicabilitatea unei metode de revoluție socialiste. Se confirmă previziunea leninistă că această diversitate va crește în mod inevitabil pe măsura cuprinderii în procesul revoluționar a noi țări și popoare.

Misiunea plină de răspundere de a elabora linia politică ce corespunde cel mai bine condițiilor concrete, particularităților fiecărei țări, de a stabili etapele procesului revoluționar, căile și metodele cele mai potrivite desfășurării revoluției socialiste revine clasei muncitoare, forțelor revoluționare interne, partidului marxist-leninist din țara respectivă. Revoluția socialistă este rezultatul unui proces istoric obiectiv, al ascuțirii contradicțiilor și al luptei maselor populare din fiecare țară.

În epoca actuală, de mari prefaceri sociale, cînd puterea de inițiere a clasei muncitoare, a sistemului mondial socialist

și a tuturor forțelor antiimperialiste a crescut considerabil, se creează condiții din ce în ce mai favorabile pentru cucerirea puterii politice de către clasa muncitoare și aliații săi.

Una din problemele cele mai controversate în mișcarea comunistă contemporană este aceea a trecerii de la capitalism la socialism, pe cale pașnică sau nepașnică, controversă în care își găsește expresie tendințe de absolutizare a unei căi sau alteia.

Possibilitatea trecerii de la capitalism la socialism pe cale pașnică sau pe cale nepașnică este determinată în fiecare țară de condițiile istorice concrete. Clasa muncitoare este interesată să cucerească puterea fără război civil. Dar clasele exploatare nu de ceașă depinzînd nu utere, de proletariat, cit de folosirea violenței de către clasele exploatare, de forța lor de împotrivire.

esențial pentru asigurarea succesului revoluției proletare este ca clasa muncitoare și partidul său să capătinească toate formele de luptă, fără excepție, să aibă capacitățile de a le minui pe toate, să fie pe deplin pregătite pentru orice eventualitate, spre a putea înlocui rapid o formă a luptei cu alta, potrivit schimbărilor ce survin în condițiile concrete de desfășurare a revoluției.

„Istoria în general — ne învață Lenin — și istoria revoluțiilor în special este întodeauna mai bogată în conținut, mai variată, mai multilaterală, mai vie, mai „vicleană” decît își închipuie cele mai bune partide, cele mai conștiente avangardii ale claselor celor mai înaintate... De aci rezultă două concluzii practice foarte importante: prima — pentru a înfăptui sarcina sa, clasa revoluționară trebuie să știe să stăpînească toate formele sau laturile activității sociale; fără cea mai mică excepție, (ducînd pînă la capăt după cucerirea puterii politice, cîștigată cu prețul unui mare risc și al unui imens pericol, ceea ce n-a dus pînă la capăt înainte de această cucerire); 2. a doua — clasa revoluționară trebuie să fie pregătită pentru a înlocuirea cea mai rapidă și mai neașteptată a unei forme cu alta.

Oricine va fi de acord că este nerațională și chiar criminală comportarea unei armate care nu se pregătește să minuiască toate genurile de arme, toate mijloacele și toate metodele de luptă pe care le posedă sau poate să le pozeze inamicul. Această constatare referitoare la arma militară este și mai valabilă atunci cînd este vorba de politică. În politică se poate prevedea și mai puțin care mijloc de luptă se va dovedi aplicabil și avantajos pentru cine în cutare sau cutare împrejurări viitoare. A nu stăpîni toate mijloacele de luptă înseamnă a risca o mare înfrîngere — uneori chiar o înfrîngere hotărîtoare — dacă schimbări independente de voința noastră, survenite în situația altor clase, vor aduce la ordinea zilei o formă de activitate în care noi sîntem foarte slabi. Dacă vom stăpîni toate mijloacele de luptă, noi vom învinge cu siguranță în toate momentele reprezentînd interesele clasei într-adevăr înaintate, într-adevăr revoluționare, chiar dacă împrejurările nu ne vor permite să facem uz de arma cea mai periculoasă pentru inamic, de arma care dă cel mai repede lovitură mortală.”

Istoria confirmă că trecerea de la capitalism la socialism este posibilă numai prin înfăptuirea revoluției proletare, prin instaurarea, într-o formă sau alta, a dictaturii proletariatului, menită să apere cuceririle revoluționare, să facă posibilă transformarea socialistă a societății. Revoluția proletară presupune cuprinderea unor puternice forțe sociale, alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, unirea într-un front larg a tuturor forțelor și mișcărilor de masă îndreptate împotriva claselor exploatare, împotriva inercărilor acestora de a-și restitua dominația; ea este nemijlocit legată de intensă activitate organizatorică, politică și ideologică desfăș-

urată de comunisti în rîndurile clasei muncitoare, ale celorlalte mase populare, în vederea mobilizării lor la luptă, a educării și călîrîi lor revoluționare.

Atenția neslăbită acordată întăririi continue a rîndurilor

VII. Pentru salvagardarea unității și coeziunii mișcării comuniste internaționale

În ultimul timp, divergențele din mișcarea comunistă și muncitorească internațională s-au adîncit, iar polemica publică a căpătîit o ascutime deosebită. În locul unei dezbateri animate de străduința de a se apropia pozițiile și a se găsi soluții pe baza ideologiei marxist-leniniste — în desfășurarea polemicii publice s-au adoptat metode care învenezăază considerabil relațiile între partide, se recurge la aprecieri jignitoare, acuzații și procese de intenții.

O deosebită gravitate are faptul că în polemică sînt atrase aproape toate partidele frățești și că tonul îl dau partidele care, datorită meritelor și experienței lor revoluționare, au mare influență în mișcarea comunistă.

Elaborarea unei linii generale comune și a normelor care să asigure unitatea de acțiune a partidelor comuniste și muncitorești nu poate fi decît rodul activității lor colective. În marea varietate de condiții în care activează partidele marxist-leniniste, coeziunea mișcării comuniste trebuie concepută în lumina necesităților istorice de a asigura, înînd seama de această varietate, unitatea în problemele de interes comun, în problemele fundamentale ale dezvoltării sociale. Această unitate nu exclude, firește, păreri diferite intr-o problemă sau alta a vieții interne sau internaționale.

Atunci cînd apar păreri deosebite în problemele generale ale mișcării comuniste și muncitorești, este esențial ca ele să nu ducă la încordarea în relațiile între partide, la contradicții ireconciliabile, la acuzații și excomunicări, la reproșuri din familia partidului marxist-leninist.

La constituirea din 1960 reprezentanților partidelor frățești din întreaga lume au stabilit de comun acord normele și metodele care trebuie folosite în dezbaterile problemelor mișcării comuniste mondiale, pentru a asigura unitatea ei de acțiune. Dacă intru două sau mai multe partide comuniste apar deosebiri de vederi în probleme de interes comun sau general, dezbaterile lor trebuie astfel pregătite și organizate încît să ducă la unitatea reală de acțiune a partidelor, să îmbogățească și să dezvolte creator, potrivit condițiilor epocii noastre și ale fiecărei țări, învațătura marxist-leninistă. În cazul cînd în cursul dezbaterilor tovarășești, constructive, nu se poate ajunge la un punct de vedere unitar în unele probleme, putem lăsa ca viața, practica socială să demonstreze justetea unei păreri dintr-o parte, iar partidele să acționeze în spiritul înțelegerii și respectului reciproc, pentru realizarea scopurilor comune.

Îndelungată istorie a mișcării comuniste demonstrează că rezultatele negative duc nerespectarea normelor juste ale relațiilor dintre partide, bazate pe elaborarea colectivă a hotărîrilor, pe independența și egalitatea în drepturi a fiecărui partid, pe neamestecul în treburile interne ale altor partide. Încă în ultima perioadă de existență a Cominternului, devenise clar că rezolvarea problemelor mișcării muncitorești, dintr-o țară sau alta, de către un centru internațional nu mai corespunde stadiului de dezvoltare a mișcării comuniste și muncitorești mondiale. Metodele greșite, amestecul în treburile interne ale partidelor comuniste de a se mers pînă la înlăturarea și schimbarea unor cadre din conducerea de partid și chiar a unor Comitete Centrale în întregul lor, la impunerea din afară a unor conducători, la reprimarea unor cadre valoroase de conducere din diferite partide, la blamarea și chiar dizolvarea unor partide comuniste.

Partidul nostru a trecut și el, în acea perioadă, prin grele încercări. Amestecul în treburile sale interne a dus daune din cele mai serioase liniei partidului, politiciii sale de cadre și muncii organizatorice, legăturii partidului cu masele. Practicile generate de cultul personalității în cadrul Cominternului s-au făcut simțite și în Biroul Informativ. După formarea sistemului mondial socialist, aceste practici s-au extins și asupra partidelor comuniste de a se sporit gravitatea consecințelor lor. În 1948 s-a trecut la condamnarea și excluderea din Biroul Informativ și din comunitatea statelor socialiste a Partidului Comunist din Iugoslavia și a Iugoslaviei, țară care construiesc socialismul. În unele țări socialiste au avut loc numeroase excluderi din partid, arestări, procese și reprimarea multor cadre de conducere de partid și de stat. Reabilitarea acestora a fost posibilă numai după ce Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a dezvaluit și criticat cultul personalității și practicile pe care acesta le-a generat.

Partidul nostru a considerat justă analiza critică făcută de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. cultului personalității, dînd o înaltă apreciere acestei analize, cit și sublinierii de către congres al necesității de a se aplica cu cea mai mare consecvență noile principii leniniste în viața de partid și în mișcarea comunistă mondială.

Această concluzie în vîntul nostru le considerăm de mare actualitate în condițiile divergențelor ascuțite existente astăzi în mișcarea comunistă, cînd ar putea să apară pericolul reeditării metodelor și practicilor generate de cultul personalității.

Întreaga experiență a mișcării comuniste arată ce rol hotărîtor are aplicarea normelor leniniste în activitatea partidelor și în relațiile dintre ele, precum și în țările socialiste.

Respectarea strictă a principiului potrivit căruia toate partidele marxist-leniniste sînt egale în drepturi, a neamestecului în treburile interne ale altor partide, a dreptului exclusiv al fiecărui partid de a-și rezolva problemele politice și organizatorice, de a-și desemna conducerea, de a-și orienta membrii asupra problemelor politice interne și internaționale, reprezintă condiția esențială pentru soluționarea justă a problemelor divergente, ca și a oricăror probleme pe care le ridică lupta lor comună.

Raportul și dispozitivul forțelor de clasă dintr-o țară sînt alta, deplasările de forțe și evoluția stării de spirit a maselor, particularitățile condițiilor politice interne și internaționale ale unei țări nu pot fi de nimeni cunoscute mai temeinic și mai profund decît de fiecare partid din țara respectivă. Este dreptul exclusiv al fiecărui partid de a-și elabora, de sine stătător, linia politică, obiectivele concrete, căile și metodele atingerii acestora, aplicînd creator adămurile generale ale marxism-leninismului și concluziile pe care le desprinde din studierea atentă a experienței celorlalte partide comuniste și muncitorești.

Nu există și nu poate exista un partid „părinte” și un „partid-fiu”, partide „superioare” și partide „subordonate”, dar există marea familie a partidelor comuniste și muncitorești egale în drepturi; nici un partid nu are și nu poate avea un loc privilegiat, nu poate impune altor partide linia și părerea sa. Fiecare partid își aduce contribuția la dezvoltarea tezaurului comun al învățăturii marxist-leniniste, la îmbogățirea forțelor și metodelor practice ale luptei revoluționare pentru cucerirea puterii și construirea societății socialiste.

În dezbaterile și confruntările punctelor de vedere deosebite privind problemele ale luptei revoluționare sau ale construcției socialiste nici un partid nu trebuie să eticheteze partidul frățesc cu care este în divergență de păreri ca fiind antimarxist, antileninist.

Considerăm nestăruț practic de a se folosi, în documente de partid, în materiale de presă și radio, în întîlniri din cadrul organizațiilor internaționale ș.a. aprecieri, acuzații și calificative jignitoare la adresa partidelor frățești și a conducătorilor lor, de a se prelucra în mod neprietenesc și deformat în rîndurile partidului sau în mase poziții altor partide, de a se condamna la congrese sau în hotărîrile unui partid puncte de vedere și poziția altor partide comuniste.

Nici un partid nu-i este îngăduit a trece peste capul conducerii de partid dintr-o țară sau alta, și cu atât mai mult nu-i este îngăduit a face apeluri la înlăturarea sau schimbarea conducerii unui partid. Aprecierile și manifestările lipsite de res-

sale, creșterii influenței politice și ideologice, lupta intransigentă împotriva oricăror concepții străine, pentru apărarea purității marxism-leninismului asigură forța și tăria partidului, capacitatea de a-și îndeplini misiunea sa istorică.

pef față de un partid comunist și de conducerea acestuia pot fi interpretate drept cuvînt care acordă încredere partidului și conducerii partidului comunist din țara sa, iar aceasta agravează și mai mult relațiile între partide, între state socialiste, afectează prietenia popoarelor respective.

Din păcate, în focal polemică, acuzațiile reciproce au ajuns să înlocuiească analiza științifică a deosebirilor de păreri, să întunece fondul problemelor, depășind orice limite.

Este de neconceput ca în relațiile dintre partidele comuniste să se recurgă la acuzații reciproce, profund jignitoare la adresa conducătorilor unui partid frățesc — ca ar fi „cei mai mari revoluționari ai timpurilor noastre” care fac „cîrășii cu imperialismul S.U.A.”, „deschid larg porțile pentru reinstaurarea capitalismului” sau că ar fi „troșkiști” care „desfășură un atac furios împotriva socialismului mondial”, „parteneri din flancul drept al „turbațiilor” americani” ș.a.

Asemenia invecivă grave nu pot decît încordarea relațiilor între partide, la îngreunarea contactelor între conducerea partidelor respective și împingerea spre ruptură, spre dizoluția mișcării comuniste.

Intr-o perioadă în care partidelor comuniste și muncitorești le revin sarcini hotărîtoare pentru destinele omenirii, cînd unitatea lor este necesară mai mult ca oricînd, polemica publică, formele ei de manifestare au creat confuzii într-un șir de partide comuniste și în rîndul oamenilor muncii dintr-o serie de țări. Cu numeroase prilejuri, liderii și popoarele din țările recente au avut și ai mișcării de eliberare națională și-au manifestat amărăciunea și îngrijorarea în legătură cu disensiunile dintre țările socialiste, exprîndu-și și speranța că se va pune capăt fără întîrzieră acestor disensiuni.

Prezintă o deosebită gravitate faptul că într-o astfel de situație, în organele centrale de presă ale unuia dintre cele mai mari partide frățești, P. C. Chinez, se susține că în actualele condiții din mișcarea comunistă științifică, altă plan internațional cit și în diferite partide, devine necesară și inevitabilă și că dialectica dezvoltării mișcării clasei muncitoare internaționale este „unitate, luptă și chiar sciziunile”, precum și o unitate nouă pe o bază nouă.”

După părerea noastră, aceasta înseamnă teoretizarea scizivității, un apel la sciziune.

Profundă deosebită stare de lucruri din mișcarea comunistă, tot felul de elemente nemulțumite, antipatriotice, dizolvante, dintr-o serie de partide se ridică împotriva conducerii de partid, se constituie în grupuri sciziioniste, se antoințuiesc „adevărate partide marxist-leniniste” și luptă pentru spargerea mișcării muncitorești din țara respectivă.

Este regretabil că aceste grupuri respectate apreciere favorabilă și sprijin la tovarășii chinezi.

Conștiințurile, sesiunile și congresele din ultimii ani ale diferitelor organizații democratice internaționale, și mai ales cele recente, arată că polemica deschisă duce la macinarea influenței și prestigiului de care se bucură comunistii, țările socialiste în aceste organizații, la slăbirea unității și capacității de luptă a organizațiilor internaționale muncitorești și democratice.

Constatăm cu regret că în materia de unii partide comuniste și muncitorești se adresează îndemnul partidelor frățești la ascuțirea polemicii publice — ceea ce duce la încordarea relațiilor, la agravarea pericolului de sciziune.

Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Partidului Comunist Chinez, datorită prestigiului de care se bucură, le revin o răspundere și un rol deosebit în restabilirea unității mișcării comuniste. Adresăm un apel către toate partidele frățești și în primul rînd către cele două mari partide, Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Partidul Comunist Chinez: să ne salveze unitatea și coeziunea lagărului țărilor socialiste, a mișcării comuniste și muncitorești mondiale!

Primum și cel mai important pas, în momentul de față, este încetarea imediată a tuturor formelor de polemică publică între partidele comuniste și muncitorești.

Adresăm un călduros apel către toate partidele pentru încetarea imediată a polemicii publice și pregătirea Conștiințurilor reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești, pentru apărarea și întărirea unității lagărului țărilor socialiste, a mișcării comuniste și muncitorești mondiale.

Încetarea imediată a polemicii publice ar fi primitiv de întreaga omenire ca o demonstrație a forței și vitalității marxism-leninismului, a capacității partidelor comuniste de a rezolva divergențele pe cale tovarășească, principială. Aceasta ar înălța considerabil prestigiul și influența socialismului, ar da un puternic avînt forțelor mișcării revoluționare antiimperialiste, cu consecințe deosebite de favorabile asupra întregului proces revoluționar mondial.

Dacă nu se va putea realiza încetarea completă a polemicii deschise, atunci deosebită de păreri să fie dezbătute principial, cu obiectivitate învecivă și apreciere jignitoare, acuzațiile reciproce, procesele de intenții, deformările și mistificările pozițiilor altor partide nu pot constitui argumente convingătoare pentru soluționarea justă a problemelor.

Partidul Muncitoresc Român consideră că este necesar să se înceapă de îndată consultări între Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, Partidul Comunist Chinez și celelalte partide frățești în vederea constituirii unei Comisii formate din reprezentanți ai unuia dintr-o parte, care să treacă la pregătirea unei Conștiințuri a reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești.

O asemenea Conștiințură trebuie organizată numai pe baza participării tuturor partidelor comuniste și muncitorești și trebuie convocată numai după ce va fi temeinic pregătită.

C.C. al P.M.R. consideră că o Conștiințură la care ar participa numai o parte din partidele comuniste ar fi împotriva cauzei unității, ar duce la agravarea situației, la izolarea unor partide frățești, la consecutivă sciziunea mișcării comuniste și muncitorești mondiale.

Sîntem convinși că unitatea în principalele probleme ale dezvoltării sociale poate și trebuie să fie înfăptuită dacă partidele frățești vor căuta, cu perseverență și răbdare, căile de învecivă reciprocă și de apropiere a pozițiilor.

C.C. al P.M.R. își reaffirmă convingerea că deasupra oricăror divergențe stă ceea ce este comun partidelor comuniste și muncitorești: ceea ce le unește reprezintă esențialul și este înfîntat mai puternic decît orice deosebire de vederi. Ne unesc telurile comune ale cuceririi puterii și comunismului în întreaga lume, ale victoriei socialismului și comunismului în întreaga lume. Ne unește lupta comună împotriva imperialismului, pentru interesele vitale și drepturile democratice ale maselor populare, împotriva colonialismului sub toate formele sale, pentru eliberarea națională a popoarelor; ne unește felul comun al stăruințelor unei păci trnice în lume, ca săcînă viața a întregii omeniri. Ne unește internaționalismul proletar, solidaritatea internațională de clasă, răspunderea istorică față de proletariatul internațional și față de omenia muncii de pretutînd, ne unesc ideologia comună, învățătura marxist-leninistă.

Aceste legături unesc partidele comuniste și muncitorești într-o mare familie de partide frățești, formează baza trainică a coeziunii mișcării comuniste și muncitorești mondiale, constituie factorii obiectivi ai soluționării tovarășești a oricăror probleme dintre partidele noastre.

Mai mult decît oricînd sînt de o arțătoare actualitate concluziile Declarației de la Moscova din 1960 că „interesele luptei pentru cauza clasei muncitoare impun unirea tot mai strînsă a rîndurilor fiecărui partid comunist și ale marii armate a comunistilor din toate țările”.

22 aprilie 1964

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român

DE PEȘTE ÎN MARE

Din nou situație încordată în Cipru

● AU REÎNCEPUT LUPTELE ÎNTR-UN CIPRIOTII GRECI ȘI TURCI ● PENTRU PRIMA DATĂ AU FOST UTILIZATE MORTIERE GRELE ● INTERVENȚIA FORTELOR O. N. U. PENTRU ÎNCETAREA FOCULUI FĂRĂ REZULTAT

NICOSIA 25 (Agerpres). — Situația este din nou încordată în Cipru, unde luptele între cipriotii greci și turci au reînceput. La Aiyos Theodoros, o școală a fost transformată de cipriotii turci într-o poziție fortificată, de unde trag asupra cipriotilor greci. În regiunea Kyrenia cele două forțe utilizează pentru prima oară mortiere grele. La Nicosia s-a anunțat că forțele cipriotilor greci au ocupat în această regiune, la vest de Hilarion, mai multe fortificații și au făcut prizonieri. Se semnalează morți și răniți de ambele părți. Corespondentul special al postului de radio Londra relatează că operațiunea a fost bine pregătită și pusă la cale în secret. Ea a fost executată de vreo 300 de oameni. În consecință cipriotii greci se află acum la o distanță de numai

8 km. de trecătoarea Kyrenia, important punct strategic. Străduințele forțelor O.N.U. de a obține încetarea focului nu au avut până în prezent succes.

La Nicosia au avut loc incidente între locuitorii greci și militarii britanici încadrați în forțele O.N.U.

NEW YORK 25 (Agerpres). — Secretarul general al O.N.U. a convocat o conferință a reprezentanților la O.N.U. ai țărilor care au furnizat unități forțelor O.N.U. din Cipru — Anglia, Canada, Suedia, Finlanda și Irlanda. Un purtător de cuvânt a declarat că acești reprezentanți vor constitui un grup consultativ al secretarului general al O.N.U., care însă nu va fi împuternicit să adopte hotărâri.

DEZBATERILE DIN PARLAMENTUL GREC

ATENA 25. Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: În Parlamentul grec au avut loc dezbateri în legătură cu problema Ciprului și cu relațiile dintre Grecia și Turcia, pe marginea unor interpellări ale opoziției. Luând cuvântul, ministrul de externe Kostopoulos a arătat că recente evenimente din Cipru au dus la acordurile de la Londra și Zürih nu pot asigura conviețuirea pașnică a celor două comunități din insulă, menționând că aceste acorduri creează posibilitatea intervenției străine în treburile interne ale Ciprului și acordă drepturi exagerate unei minorități. Ministrul de externe a afirmat că în cursul evenimentelor Turcia a violat acordurile respective. El a subliniat că recenta vizită la Atena a lui Makarios a avut ca scop de a înlesni forțelor internaționale din Cipru restabilirea păcii și ordinii în insulă. Ministrul de externe a arătat că Grecia nu va lua măsuri de represalii împotriva minorității turcești din această țară.

Luând cuvântul Pipinelis (E.R.E.) a arătat că găsirea unei alte formule politice în Cipru este dorită și partidul său va sprijini guvernul în această privință.

Primul ministru Papandreu, care a vorbit apoi, a declarat că prin trimi-

terea în Cipru a forței internaționale și a unui mediator s-a recunoscut pe plan internațional că regimul instituit pe baza acordurilor de la Londra și Zürih nu a fost viabil. Grecia, a spus el, va contribui cu toate mijloacele pașnice la restabilirea liniștii în insulă și acesta este scopul și sensul acordului guvernului grec cu președintele Makarios.

Guvernul grec nu va lua nici o măsură care să stăjenească relațiile cu Turcia, a spus primul ministru, exprimându-și, totodată, nemulțumirea față de poziția adoptată de N.A.T.O. în legătură cu politica Greciei. Grecia este aliată cu occidentul — a precizat el — dar dorește prietenie cu estul.

Papandreu s-a declarat categoric împotriva creării unui stat federal în Cipru sau schimbului de populație sau teritoriului cu Turcia. Sintem hotărât să acordăm ajutor nelimitat țării naționale a poporului cipriot. Acest ajutor va fi pașnic, a spus el. În numele E.D.A., I. Iliu, subliniind caracterul depășit al acordurilor de la Londra și Zürih, a cerut ca problema Ciprului să fie rezolvată pe baza autodeterminării.

Sosirea lui Ben Bella la Moscova

MOSCOVA 25 (Agerpres). — La invitația Președintelui Sovietului Suprem al U.R.S.S. și guvernului sovietic, președintele Ahmed Ben Bella însoțit de A. Bouffelika, ministrul afacerilor externe, B. Boumaz, ministrul economiei naționale, și de alți oameni de stat din Algeria a sosit sîmbătă la Moscova într-o vizită oficială de prietenie.

La aeroportul Vnukovo, oaspeții serici ai U.R.S.S. și ambasadorul U.R.S.S. în Algeria, N. Pegov. Președintele Algeriei a făcut, de asemenea, o vizită lui L. I. Brejnev, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

În cursul aceleiași zile, Ahmed Ben Bella i-a făcut o vizită lui N. S. Hrușciov la Kremlin. Au participat persoanele care îl însoțesc pe președintele Algeriei, A. Gromiko, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S. și ambasadorul U.R.S.S. în Algeria, N. Pegov.

Sedința Prezidiului Consiliului Mondial al Păcii

BUDAPEȘTA 25 (Agerpres). — În capitala R. P. Ungare a început sîmbătă sedința Prezidiului Consiliului Mondial al Păcii. Vor fi dezbătute problemele situației internaționale, sarcinile mișcării mondiale pentru pace, precum și problema organizațiilor legate de dezvoltarea și întărirea mișcării internaționale a partizanilor păcii.

Sedința a fost deschisă de prof. John Bernal, președintele executiv al Prezidiului Consiliului Mondial al Păcii.

ACȚIUNI ALE FORTELOR PATRIOTICE DIN GUINEEA PORTUGUEZĂ

DAKAR 25 (Agerpres). — Biroul din Dakar al Partidului de luptă pentru independența Guineei portugheze și a Insulelor Capului Verde a dat publicității un comunicat în care se arată că o mare parte a regiunii Farin a fost eliberată în urma acțiunilor ofensive ale forțelor patriotice. În prezent se dau lupte de-a lungul șoselei Boula — San-Vicente — Bihena. Două grupuri de partizani au scos din luptă un detașament de portughezi și au distrus mai multe care de luptă.

Sedința Comitetului Executiv al C. A. E. R.

MOSCOVA 25 (Agerpres). — Între 21 și 25 aprilie a avut loc la Moscova cea de-a 12-a sedință a Comitetului Executiv al Consiliului de Ajutor Economic Reciproc.

La sedință au participat S. Todoro, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, O. Simunek, vicepreședinte al guvernului Republicii Socialiste Cehoslovace, B. Leuschner, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane, D. Molomjant, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Mongole, P. Jaroszewicz, vicepre-

Evoluția situației politice din Laos

VIENTIANE 25 (Agerpres). — Comitetul militar al generalilor de dreapta a refuzat sîmbătă să restituie puterea premierului neutralist Suvanna Fumma altă vreme cît acesta nu reorganizează guvernul pe baza principiilor comunistului, transmite corespondentul din Vientiane al agenției U.P.I. Comitetul, care a organizat lovitură de stat împotriva guvernului național de coaliție, continuă să exercite autoritatea în capitală țării. Într-un comunicat dat publicității sîmbătă dimineață, comitetul militar a anunțat că va exercita în continuare „toate funcțiile guvernamentale” altă vreme cît prințul Suvanna Fumma nu acceptă pe deplin pretențiile puciuștilor de dreapta de reorganizare a guvernului, adică de includere în componența sa a unor noi miniștri ai grupării de dreapta.

Examinind situația prezentă din Laos, ambasadorul Franței la Vientiane, Pierre Millet, și-a exprimat părerea că ea indică cu claritate că ar însemna acceptarea condițiilor de pace de junta militară — un guvern

Controversă între poliția din Dallas și F. B. I.

DALLAS 25 (Agerpres). — Între poliția din Dallas și Biroul federal de investigații (F.B.I.) s-a ivit o controversă în legătură cu împrejurările asasinării fostului președinte al S.U.A., John Kennedy. După cum transmite agenția France Presse, locotenentul Jack Revill, ofițer al poliției din Dallas, a declarat vineri reprezentanților presei că F.B.I.-ul știa că John Kennedy risca să fie asasinat de Oswald după ce fusese arestat, dar nu se puteau imagina că Oswald, în acest fel, o știri apărută în ziarul „Dallas Morning News” dintr-o sursă „aproxiată de comisia Warren”, care a fost însărcinată să ancheteze împrejurările asasinării fostului președinte. Potrivit ziarului, agentul F.B.I.-ului, James Mosty, care se găsea la poliția din Dallas în momentul cînd a fost adus Oswald după ce fusese arestat, a declarat: „Nu știam că el (Oswald) era capabil să-l asazineze pe președinte. Dar nu ne puteam imagina că Oswald, în acest fel, o știri apărută în ziarul „Dallas Morning News” dintr-o sursă „aproxiată de comisia Warren”, care a fost însărcinată să ancheteze împrejurările asasinării fostului președinte.

După cum transmite agenția U.P.I., biroul procurorului districte din Dallas a anunțat vineri că a fost arestat un avocat al lui Jack Ruby care acesta să fie supus unor noi „exame medicale” a fost respinsă.

„COSMOS-29”

MOSCOVA 25 (Agerpres). — După cum anunță agenția TASS, la 25 aprilie în Uniunea Sovietică a fost lansat un nou satelit artificial al Pământului „Cosmos-29”. Pe bordul satelitelui sînt instalate aparate științifice destinate continuării explorării spațiului cosmic, conform programului anunțat de agenția TASS la 16 martie 1962.

Satelitul s-a plasat pe o orbită avînd următorii parametri: perioada de revoluție — 96,52 minute; distanța maximă de la suprafața Pământului (la apogeu) 309 km; distanța minimă (la perigeu) — 204 km; unghiul de înclinație a orbitei față de planul Ecuatorului — 5 grade și 4 minute.

În afara aparatelor științifice, satelitul dispune de un aparat de radioemisie care funcționează pe frecvența de 19,996 Mhz, un sistem radiotehnic pentru măsurarea cu precizie a elementelor orbitei; un sistem radiotehnic pentru transmiterea pe Pământ a datelor privind funcționarea instrumentelor și aparatelor științifice.

Aparatul instalat pe satelit funcționează normal. Centrul de coordonare și calcul desfășoară prelucrarea informațiilor recepționate.

Brazilia

Măsurile de „austeritate”

BRASILIA 25 (Agerpres). — Noul guvern brazilian a ținut vineri o primă sedință, în cursul căreia au fost luate în discuție probleme cu caracter economic și financiar. Într-o conferință de presă ținută după terminarea ședinței, ministrul planificării, Roberto Campos, a declarat că una din primele sarcini ale guvernului este găsirea mijloacelor pentru a face față unui deficit general de 800 miliarde cruzeroiros (aproximativ 470 milioane lire sterline). El a cerut adoptarea unui program de urgență împotriva inflației și s-a pronunțat în favoarea unei coordonări a investițiilor de capital particular și de stat. Președintele Braziliei, Castello Branco, a anunțat, de asemenea, în favoarea unui program de „austeritate”.

TEATRE, CINEMA, TELEVIȚIUNE

TEATRE. — Teatrul de Operă și Balet al R. P. Romine: SPĂRGĂTORUL DE NUCI — (orele 11); BAL MASCAT (orele 19,30). Teatrul de stat de operă: MAM-ZELLE INPOUCHES — (orele 19,30). Teatrul Național „L. Caragiale” (Sala Comedia): MARIA STUART — (orele 10); MASINA DE SCRIS — (orele 19,30); NEVESTIILE VEȘTELE DIN WINDSOR — (orele 19,30); (Sala Studio): O FEMEIE CU BANI — (orele 10); SURSUL COSTĂ UN MILION — (orele 19,30); MOARTEA UNUI ARTIST — (orele 19,30). Teatrul „C. I. Nottara” (Sala din bd. Magheru): PIER GENT — (orele 10); ZIZI ȘI FORMULA EI DE VIAȚĂ — (orele 15); CARIERA PE BROADWAY — (orele 19,30); (Sala Studio): CASA CU DOUĂ INTRĂRI — (orele 10,30); BAILETTI VESSELLI — (orele 16); BUCĂRAREASA — (orele 20). Teatrul „Lucia Sturza Buiandru” (Sala din bd. Ștefiu Măgureanu nr. 1): ORESTIA (orele 10); CEZAR ȘI CLEOPATRA — (orele 15); RĂZBOI ȘI PACE (orele 19,30). Teatrul pentru copii și tineret (Sala din str. C. Milie): RUY BLAS — (orele 11); CHIRTA ÎN PROVINȚIE — (orele 16); LOGODNICUL DE PROFESIE SE ÎNSOARĂ — (orele 20); (Sala pentru copii din str. Eremia Gălățeanu nr. 21): DESCOPERIRILE PE „N” — (orele 16); Teatrul Regional București: IA MAI ZII — (orele 20). Teatrul evreiesc de stat: POTA VINIE, RI-ZIND — (orele 20). Teatrul satelitic-muzical „C. Tănase” (Sala satelitică): ȘAPTE PĂCĂȚE — (orele 11); REVISTA DE ALTĂDATĂ — (orele 20); (Sala din

TELEGRAMĂ

Tovarășului GHEORGHI TRAIKOV, Președintele Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria

În numele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine și al meu personal, vă felicităm călduros cu prilejul alegerii dv. ca președinte al Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria și vă urez succes în înalta misiune ce v-a fost încredințată. Imi exprim cu această ocazie convingerea că relațiile de prietenie și colaborare frățească dintre Republica Populară Romină și Republica Populară Bulgaria se vor dezvolta continuu spre binele popoarelor noastre, pentru victoria cauzei socialismului și a păcii în lume.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ Președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine

Noul președinte al Prezidiului Adunării Populare a R. P. Bulgaria

— Date biografice —

După cum s-a anunțat la 23 aprilie, Adunarea Populară a ales ca președinte al Prezidiului Adunării Populare a R. P. Bulgaria pe tovarășul Gheorghi Traikov.

Propunind Adunării Populare să aleagă ca președinte al Prezidiului Adunării Populare pe tovarășul Gheorghi Traikov, Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, președintele Consiliului de Miniștri, a arătat, printre altele, că Gheorghi Traikov este unul dintre cei mai de seamă conducători politici și de stat al țării.

Gheorghi Traikov s-a născut în anul 1898. Din anul 1919 a făcut parte din Uniunea Populară Agrară Bulgară. El a fost unul dintre întemeietorii Uniunii Agrare a Tineretului, fiind primul secretar al acestei uniuni. Pentru activitate politică, Gheorghi Traikov a fost deținut în închisori fasciste și deportat în rețelate rinduri. A fost unul dintre activii Frontului Patriei care a desfășurat o intensă activitate în le-

galitate în anii dictaturii monarchofasciste, un aliat credincios al comunistilor în lupta comună a muncitorilor și țăranilor pentru puterea muncitorească-frățească. După 9 septembrie 1944, a deținut funcția de prefect al regiunii Varna, președinte al Comitetului regional Varna al Frontului Patriei. În anul 1948 a fost ales președinte al conducerii Uniunii Populare Agrare Bulgare, iar în anul următor a fost ales secretar al acestei uniuni. Ulterior a fost numit ministru, iar apoi prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Activitatea intensă desfășurată de Gheorghi Traikov în apărarea păcii și prieteniei între popoare s-a bucurat de o înaltă prețuire; în anul 1963 el a fost distins cu Premiul Internațional Lenin „Pentru întărirea păcii între popoare”.

Pentru merite în construcția socialistă a R. P. Bulgaria, a fost distins cu titlul de Erou al Muncii Socialiste.

Decrete ale Consiliului de Stat

Consiliul de Stat a emis un Decret privind aderarea Republicii Populare Romine la Convenția europeană referitoare la regimul vamal al paletelor utilizate în transporturile internaționale.

Prin alt Decret se ratifică Convențiile privind lupta împotriva discriminării în domeniul învățământului, adoptată de Conferința generală a Organizației Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură, întrunită la Paris în cea de-a 11-a sesiune a sa.

INFORMAȚII

Sîmbătă dimineața s-a înapoiat în țară tov. Martin Isac, președintele Consiliului Central al Sindicatelor, conducătorul delegației C.C.S. care a participat la cel de-al V-lea Congres al Uniunii Sindicatelor din R.S.F. Iugoslaviei.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, a fost întâmpinat de Elena Lascu și Vasile Mușat, vicepreședini ai C.C.S., Larisa Munteanu și Dumitru Bejan, secretari ai C.C.S., de membri ai Prezidiului C.C.S., activiști ai sindicatelor. Au fost de față Arso Milatovici, ambasadorul R.S.F. Iugoslaviei la București, și membri ai ambasadei.

Sîmbătă a plecat în R.P. Bulgaria delegația romină care va participa la sesiunea Comitetului internațional al Asociației internaționale de studii sud-est europene, ce va avea loc la Sofia între 27 aprilie și 3 mai. Delegația este alcătuită din acad. Em. Condurachi, secretar general al Asociației, conducătorul delegației, prof. Mihai Berza, membru corespondent al Academiei R.P. Romine, directorul Institutului de studii sud-

est-europene, și Virgil Cîndea, director al Secretariatului Asociației.

La invitația Comitetului de Stat al Apelor, săptămîna aceasta a vizitat țara noastră dl. Philippe Lamour, președintele Direcției generale a companiei naționale pentru amenajarea regiunii Ronului inferior-Languedoc, însoțit de Corbier Roger și Bausin Windont, specialiști în lucrări de hidroameliorație. Oaspeții au vizitat mai multe șantiere în irigații, de indiguri și desecrieri din lunca Dunării, de pe valea Carasu, precum și institute de cercetări hidro tehnice și agricole, stațiuni experimentale, unele stațiuni de pe litoralul Mării Negre și de pe Valea Prahovei. El a avut întîlneri cu cadre de conducere ale Comitetului de Stat al Apelor și Consiliului Superior al Agriculturii, cu cercetători. Președintele Comitetului de Stat al Apelor, Gheorghe Hossu, a oferit în cinstea oaspeților o masă. Au luat parte Alexandru Moghioros, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Mihai Dalea, președintele Consiliului Superior al Agriculturii, și alte personalități. (Agerpres)

ȘTIRI CULTURALE

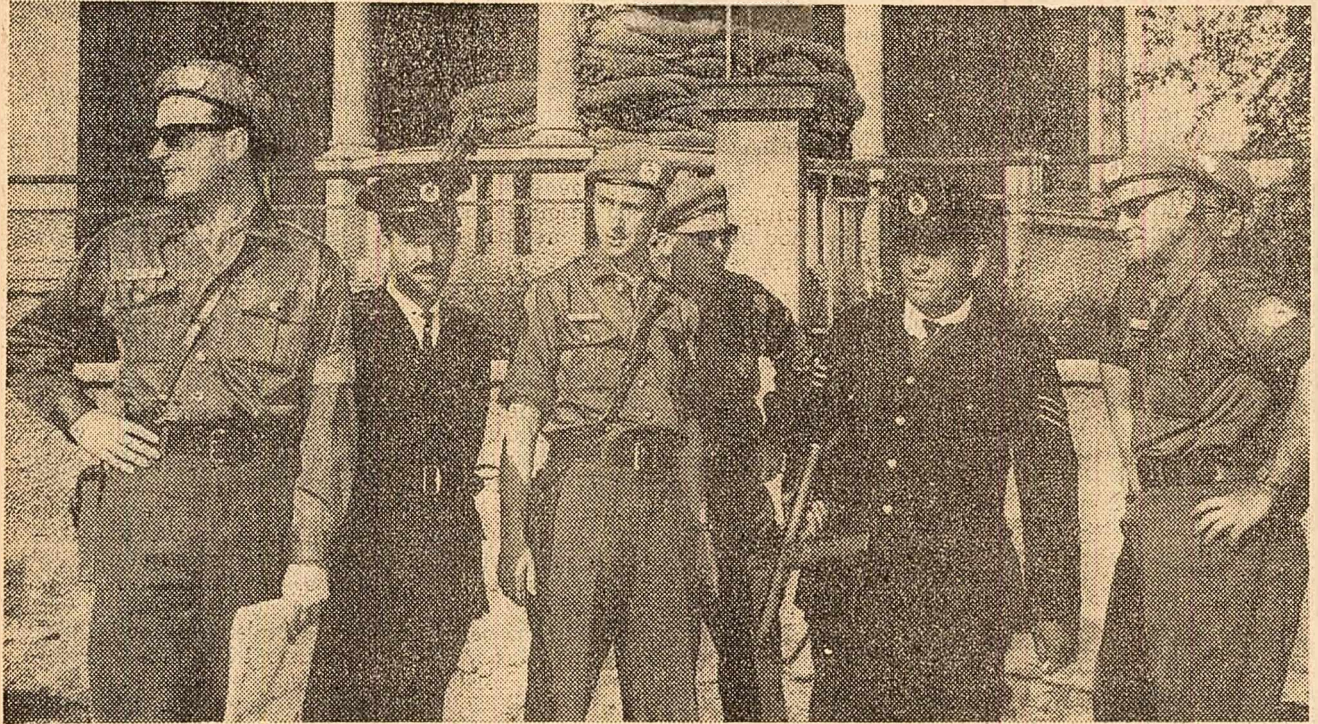
Expoziția retrospectivă Ciucurencu

Sîmbătă la amiază în sala Dalles din Capitală a avut loc deschiderea Expoziției retrospective a picturii Alexandru Ciucurencu, artist al poporului.

Au fost prezenți Gogu Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Romine, Constanta Crăciun, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, reprezentanți ai conducerii uniunilor de creație și ai altor instituiții de artă și cultură, academicieni, alți oameni de artă și cultură, un numeros public.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de artistul poporului Ion Jalea, președintele Uniunii Artiștilor Plastici, după care criticul de artă Dan Hăulică și-a făcut o prezentare a creației picturii.

Alexandru Ciucurencu a mulțumit în cuvinte emoționante pentru atenția acordată operei sale. Încă din prima zi, expoziția se bucură de un mare succes și afluență de public. (Agerpres)

Militarii austrieci, folosii ca agenți de legătură în cadrul forțelor O.N.U. din Cipru, discută cu poliștii turci în timpul patrulării de-a lungul liniei de demarcație. Agenția France Presse relatează că un prim detașament din contingentul saitar austriac atasează forței O.N.U. a plecat recent spre insulă.

SCURTE ȘTIRI

ROMA. O delegație a Partidului Comunist Italian, compusă din Pietro Ingrao și Enrico Berlinguer, membri ai Secretariatului și ai Direcției Partidului Comunist Italian, precum și Arturo Colombi, membru al Direcției P. C. Italian, a plecat sîmbătă spre Moscova.

MOSCOVA. N. S. Hrușciov l-a primit la Kremlin pe J. Tedebal, prim-secretar al C.C. al Partidului Popular Revoluționar Mongol, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Mongole, cu care a avut o convorbire cordială, prietenească.

DAMASC. Citind ziarul sirian „Al Saoura”, agenția France Presse relatează că la Damasc a început procesul împotriva celor considerați responsabili pentru tulburările de la Hama. Acuzatii vor compărea în fața unui tribunal militar. Radio Bagdad a anunțat că în regiunile din nord-vestul Siriei, în apropiere de frontiera cu Turcia, au avut loc noi ciocniri între forțele armate ale țării și grupuri de răsculați.

NEW YORK. Secretarul general al O.N.U., U. Thant, a inaugurat sîmbătă expoziția „Fondul Națiunilor Unite pentru copii” (U.N.I.C.E.F.), deschisă într-unul din pavilioanele Expoziției Mondiale de la New York.

ROMA. Aldo Moro, președintele Consiliului de Miniștri al Italiei, a plecat sîmbătă la Londra unde va fi oaspetele oficial al guvernului englez.

NEW DELHI. La 24 aprilie, primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, a primit într-o audiență de prezentare pe Aurel Ardeleanu, ambasadorul Republicii Populare Romine la New Delhi. Convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

COPENHAGA. Delegația Statului popular al orașului Galați a fost primită de Bernard Jensen, primarul orașului Aarhus. Au fost de față membri ai Consiliului Municipal și alte personalități locale. Delegația romină a vizitat instituții culturale, șantiere de construcții, întreprinderi din orașul Aarhus.

ROMA. Sîmbătă au avut loc în întreaga Italie numeroase manifestări care au celebrat a 20-a aniversare a Rezistenței.

NEW YORK. 12 țări afro-asiatice și Iugoslavia au prezentat Comitetului pentru examinarea problemei aplicării Declarației cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale textul unei rezoluții în care se cere guvernului Marii Britanii să convoace imediat o conferință constituțională pentru Rhodesia de sud.

KUALA LUMPUR. În Federația Malayeză, la 25 aprilie, au început alegerile legislative pentru Parlamentul federal și pentru adunările celor 11 state care intră în componența